Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►B

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2003/48/EY,

annettu 3 päivänä kesäkuuta 2003,

säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta

(EUVL L 157, 26.6.2003, s. 38)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Neuvoston direktiivi 2004/66/EY, annettu 26 päivänä huhtikuuta 2004	L 168	35	1.5.2004
►M2	Neuvoston päätös 2004/587/EY, tehty 19 päivänä heinäkuuta 2004	L 257	7	4.8.2004
►M3	Neuvoston direktiivi 2006/98/EY, annettu 20 päivänä marraskuuta 2006	L 363	129	20.12.2006
►M4	Neuvoston direktiivi 2014/48/EU, annettu 24 päivänä maaliskuuta 2014	L 111	50	15.4.2014

▼B

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2003/48/EY,

annettu 3 päivänä kesäkuuta 2003,

säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 94 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([2]),

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([3]),

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Perustamissopimuksen 56—60 artikla takaa pääomien vapaan liikkuvuuden.

(2) Velkasitoumusten koroista kertyvät säästötulot ovat veronalaista tuloa kaikissa jäsenvaltioissa asuvien osalta.

(3) Perustamissopimuksen 58 artiklan 1 kohdan nojalla jäsenvaltioilla on oikeus soveltaa niitä verolainsäädäntönsä säännöksiä, joiden mukaan verovelvollisia kohdellaan eri tavoin heidän asuinpaikkansa tai heidän pääomansa sijoituspaikan perusteella, sekä toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotka ovat välttämättömiä, jotta estetään erityisesti verotusta koskevien kansallisten lakien ja asetusten rikkominen.

(4) Väärinkäytöksiä tai petoksia estämään tarkoitetut jäsenvaltioiden verolainsäädännön säännökset eivät perustamissopimuksen 58 artiklan 3 kohdan mukaan saa olla keino mielivaltaiseen syrjintään taikka 56 artiklassa tarkoitetun pääomien tai maksujen vapaan liikkuvuuden peiteltyä rajoittamista.

(5) Säästöjen tuottamien korkotulojen verotusta ja erityisesti kussakin jäsenvaltiossa muille kuin siellä asuville maksettujen korkojen kohtelua koskevien kansallisten järjestelmien yhteensovittamisen puuttuessa jäsenvaltioissa asuvien on nykyään usein asuinpaikkansa jäsenvaltiossa mahdollista välttyä toisesta jäsenvaltiosta saamiensa korkojen kaikelta verotukselta.

(6) Tämä tilanne johtaa jäsenvaltioiden välisten pääomanliikkeiden vääristymiin, jotka eivät ole yhteensopivia sisämarkkinoiden kanssa.

([1]) EYVL C 270 E, 25.9.2001, s. 259.
([2]) EYVL C 47 E, 27.2.2003, s. 553.
([3]) EYVL C 48, 21.2.2002, s. 55.

▼B

(7) Tämä direktiivi perustuu Santa Maria da Feirassa 19 päivänä kesäkuuta 2000 ja 20 päivänä kesäkuuta 2000 kokoontuneessa Eurooppa-neuvostossa ja sittemmin Ecofin-neuvoston 26 päivänä marraskuuta 2000 ja 27 päivänä marraskuuta 2000, 13 päivänä joulukuuta 2001 ja 21 päivänä tammikuuta 2003 pidetyissä istunnoissa saavutettuun yhteisymmärrykseen.

(8) Tämän direktiivin lopullisena tavoitteena on mahdollistaa säästöistä kertyvien, jossakin jäsenvaltiossa tosiasiallisille edunsaajille, jotka ovat toisessa jäsenvaltiossa asuvia luonnollisia henkilöitä, maksettujen korkotulojen tosiasiallinen verotus viimeksi mainitun jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

(9) Direktiivin tavoite voidaan parhaiten saavuttaa siten, että direktiivin kohteeksi otetaan korot, joita jäsenvaltioihin sijoittautuneet taloudelliset toimijat maksavat tosiasiallisille edunsaajille, jotka ovat toisessa jäsenvaltiossa asuvia luonnollisia henkilöitä, tai joiden maksamisesta he huolehtivat viimeksi mainittujen hyväksi.

(10) Koska säästötulojen kansallisten verotusjärjestelmien yhteensovittamisen puuttumisen vuoksi jäsenvaltiot eivät pysty riittävällä tavalla saavuttamaan tämän direktiivin tavoitetta ja siitä syystä se voidaan paremmin saavuttaa yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa määritellyn toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Samassa artiklassa määritellyn suhteellisuusperiaatteen mukaisesti direktiivi rajoittuu kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi tarvittaviin vähimmäistoimiin eikä ylitä sitä, mikä on sitä varten tarpeen.

(11) Maksuasiamies on taloudellinen toimija, joka maksaa korkoa tosiasialliselle edunsaajalle tai huolehtii korkojen maksamisesta tämän välittömäksi hyväksi.

(12) Koronmaksujen käsitteen ja maksuasiamiesjärjestelmän määrittelyssä olisi tarpeen mukaan tukeuduttava arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 20 päivänä joulukuuta 1985 annettuun neuvoston direktiiviin 85/611/ETY ([1]).

(13) Direktiivin soveltamisala olisi rajoitettava velkasitoumusten korkoina kertyvien säästötulojen verotukseen jättäen ulkopuolelle muun muassa eläke- ja vakuutusetuuksien verotuksen.

(14) Lopullinen tavoite, saada aikaan korkotulojen tosiasiallinen verotus tosiasiallisen edunsaajan verotuksellisen asuinpaikan jäsenvaltiossa, voidaan saavuttaa tietojenvaihdolla koronmaksuista jäsenvaltioiden välillä.

([1]) EYVL L 375, 31.12.1985, s. 3. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/108/EY (EYVL L 41, 13.2.2002, s. 35).

▼B

(15) Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten keskinäisestä avusta välittömien ja välillisten verojen alalla 19 päivänä joulukuuta 1977 annetussa neuvoston direktiivissä 77/799/ETY ([1]) luodaan jäsenvaltioille perusta tietojenvaihtoon verotusta varten tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvista tuloista. Sitä olisi vastedeskin sovellettava tällaiseen tietojenvaihtoon tämän direktiivin ohella, mikäli tämä direktiivi ei poikkea siitä.

(16) Tässä direktiivissä tarkoitettuja koronmaksuja koskevien tietojen automaattinen vaihtaminen jäsenvaltioiden välillä mahdollistaa näiden maksujen tosiasiallisen verotuksen tosiasiallisen edunsaajan verotuksellisen asuinpaikan jäsenvaltiossa kyseisen valtion kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Sen vuoksi on tarpeen säätää, että tämän direktiivin mukaisesti tietoja vaihtavat jäsenvaltiot eivät voisi enää vedota direktiivin 77/799/ETY 8 artiklassa annettuun mahdollisuuteen rajoittaa tietojenvaihtoa.

(17) Rakenteellisten erojen vuoksi Itävalta, Belgia ja Luxemburg eivät voi soveltaa automaattista tietojenvaihtoa samaan aikaan kuin muut jäsenvaltiot. Koska lähdeverolla voidaan varmistaa tosiasiallinen vähimmäisverotus varsinkin, jos verokanta kasvaa asteittaisesti 35 prosenttiin, näiden kolmen jäsenvaltion olisi siirtymäkauden ajan sovellettava lähdeveroa tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluviin säästöjen tuottamiin tuloihin.

(18) Erilaisen kohtelun välttämiseksi Itävallan, Belgian ja Luxemburgin ei pitäisi olla velvollisia automaattiseen tietojen vaihtoon ennen kuin Sveitsin valaliitto, Andorran ruhtinaskunta, Liechtensteinin ruhtinaskunta, Monacon ruhtinaskunta ja San Marinon tasavalta varmistavat koronmaksuja koskevan pyynnöstä tapahtuvan tosiasiallisen tietojenvaihdon.

(19) Näiden jäsenvaltioiden olisi siirrettävä suurin osa tästä lähdeverosta saamistaan tuloista koron tosiasiallisen edunsaajan asuinpaikan jäsenvaltiolle.

(20) Näiden jäsenvaltioiden olisi säädettävä menettelystä, joka antaa verotuksellisesti toisessa jäsenvaltiossa asuville tosiasiallisille edunsaajille mahdollisuuden välttää lähdevero valtuuttamalla maksuasiamiehensä ilmoittamaan maksetut korot tai esittämällä verotuksellisen asuinpaikkansa jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen antama todistus.

(21) Tosiasiallisen edunsaajan verotuksellisen asuinpaikan jäsenvaltion olisi huolehdittava tässä direktiivissä säädettyjen menettelyjen mukaisesti perityn lähdeveron mahdollisesti aiheuttaman

([1]) EYVL L 336, 27.12.1977, s. 15. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

▼B

korkotulojen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta. Sen olisi toteutettava tämä myöntämällä maksetun lähdeveron suuruinen veronhyvitys sen alueella perittävän veron määrään asti ja palauttamalla tämän yli mahdollisesti peritty lähdevero tosiasialliselle edunsaajalle. Se voi kuitenkin veronhyvitysjärjestelmän asemesta soveltaa lähdeveron palauttamista.

(22) Markkinahäiriöiden välttämiseksi direktiiviä ei pitäisi siirtymäkauden aikana soveltaa korkoihin, joita maksetaan tietyistä siirtokelpoisista velkakirjalainoista.

(23) Tämä direktiivi ei saisi estää jäsenvaltioita perimästä alueellaan kertyvistä koroista muun kuin tässä direktiivissä tarkoitetun laisia lähdeveroja.

(24) Niin kauan kuin Amerikan yhdysvallat, Sveitsi, Andorra, Liechtenstein, Monaco, San Marino ja asianomaiset jäsenvaltioista riippuvaiset tai niihin assosioituneet alueet eivät kaikki sovella toimenpiteitä, jotka ovat vastaavia tai samat kuin tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet, pääoman pakeneminen näihin maihin ja näille alueille voisi vaarantaa tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamisen. Siksi on välttämätöntä, että tätä direktiiviä sovelletaan samasta päivästä, jona kaikki nämä maat ja alueet soveltavat tällaisia toimenpiteitä.

(25) Komission olisi esitettävä neuvostolle kolmen vuoden välein kertomus tämän direktiivin toiminnasta ja ehdotettava sille tarvittaessa muutoksia, jotta varmistetaan paremmin säästötulojen tosiasiallinen verotus ja poistetaan kilpailun epäsuotavat vääristymät.

(26) Tässä direktiivissä kunnioitetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa erityisesti tunnustettuja perusoikeuksia ja periaatteita,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

JOHDANTOSÄÄNNÖKSET

1 artikla

Tavoite

1. Tämän direktiivin lopullisena tavoitteena on mahdollistaa jäsenvaltiossa tosiasiallisille edunsaajille, jotka ovat verotuksellisesti toisessa jäsenvaltiossa asuvia luonnollisia henkilöitä, maksettujen säästöistä kertyneiden korkotulojen tosiasiallinen verotus viimeksi mainitun jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.

▼M4

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että maksuasiamiehet ja muut talouden toimijat, jotka ovat sijoittautuneet niiden alueelle tai, tapauksen mukaan, joiden tosiasiallinen johto sijaitsee niiden alueella, suorittavat tämän direktiivin täytäntöön panemisen edellyttämät tehtävät riippumatta koronmaksun perustana olevan sitoumuksen antajan sijoittautumispaikasta.

▼M4

1 a artikla

Tiettyjen käsitteiden määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) ’talouden toimijalla’ luotto- tai rahoituslaitosta tai muuta oikeushenkilöä tai luonnollista henkilöä, joka ammattitoimintansa osana säännöllisesti tai satunnaisesti suorittaa tässä direktiivissä tarkoitetun koronmaksun tai huolehtii tällaisesta koronmaksusta;

b) yhteisön ’tosiasiallisen johdon sijaintipaikalla’ riippumatta siitä, onko se itsenäinen oikeushenkilö, paikkaa, jossa tehdään yhteisön toiminnalle kokonaisuutena tarpeelliset keskeiset johdon päätökset. Jos sellaiset päätökset tehdään useassa maassa tai usealla oikeudenkäyttöalueella, tosiasiallisen johdon katsotaan sijaitsevan paikassa, jossa tehdään useimmat tässä direktiivissä tarkoitetun koronmaksun perustana oleviin varoihin liittyvät keskeiset johdon päätökset;

c) huolto-omaisuuden (trust) tai muun oikeudellisen järjestelyn ’tosiasiallisen johdon sijaintipaikalla’:

   i) oikeudellisen järjestelyn varoihin liittyvistä keskeisistä johdon päätöksistä pääasiallisesti vastaavan luonnollisen henkilön vakituista kotipaikkaa tai huolto-omaisuuden (trust) tapauksessa omaisuudenhoitajan vakituista kotipaikkaa. Jos tällainen pääasiallinen vastuu on usealla luonnollisella henkilöllä, tosiasiallisen johdon katsotaan sijaitsevan sen henkilön vakituisessa kotipaikassa, joka vastaa pääasiallisesti useimmista tässä direktiivissä tarkoitetun koronmaksun perustana oleviin varoihin liittyvistä keskeisistä johdon päätöksistä; tai

   ii) paikkaa, jossa oikeudellisen järjestelyn varojen hallinnoinnista pääasiallisesti vastaava oikeudellinen henkilö, tai huolto-omaisuuden (trust) tapauksessa omaisuudenhoitaja, tekee kyseisiin varoihin liittyvät keskeiset johdon päätökset. Jos keskeiset johdon päätökset tehdään useassa maassa tai usealla oikeudenkäyttöalueella, tosiasiallisen johdon katsotaan sijaitsevan paikassa, jossa tehdään useimmat tässä direktiivissä tarkoitetun koronmaksun perustana oleviin varoihin liittyvät keskeiset johdon päätökset;

d) ’tosiasiallisesti veroa maksavalla’ sitä, että yhteisö tai oikeudellinen järjestely on velvollinen maksamaan veroa kaikista tuloistaan tai siitä tulojensa osasta, joka kuuluu sen toisessa maassa asuville osallistujille, korkotulot mukaan lukien.

2 artikla

Tosiasiallisen edunsaajan määritelmä

1. Rajoittamatta kohtien 2–4 soveltamista tässä direktiivissä ’tosiasiallisella edunsaajalla’ tarkoitetaan jokaista luonnollista henkilöä, jolle tai jonka hyväksi suoritetaan koronmaksu, paitsi jos henkilö voi osoittaa, ettei sitä ole vastaanotettu tai sen maksamisesta huolehdittu hänen hyväkseen eli että hän

▼M4

a) toimii 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna maksuasiamiehenä;

b) toimii jonkin yhteisön puolesta, riippumatta siitä, onko se itsenäinen oikeushenkilö, ja ilmoittaa koronmaksun suorittavalle tai koron maksamisesta huolehtivalle talouden toimijalle yhteisön nimen, oikeudellisen muodon ja sijoittautumispaikan osoitteen sekä, jos se sijaitsee eri maassa tai oikeudenkäyttöalueella, yhteisön tosiasiallisen johdon sijaintipaikan osoitteen;

c) toimii oikeudellisen järjestelyn puolesta ja ilmoittaa koronmaksun suorittavalle tai koron maksamisesta huolehtivalle talouden toimijalle oikeudellisen järjestelyn mahdollisen nimen, oikeudellisen muodon, tosiasiallisen johdon sijaintipaikan osoitteen ja 1 a artiklan c kohdassa tarkoitetun oikeushenkilön tai luonnollisen henkilön nimen; tai

d) toimii toisen luonnollisen henkilön, joka on tosiasiallinen edunsaaja, puolesta ja ilmoittaa tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyyden maksuasiamiehelle 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Jos maksuasiamiehellä on tietoja, joiden perusteella on syytä olettaa, että luonnollinen henkilö, jolle tai jonka lukuun korko maksetaan, ei voi olla tosiasiallinen edunsaaja ja jos tämä henkilö ei ole 1 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettu luonnollinen henkilö, maksuasiamiehen on ryhdyttävä kohtuullisiin toimiin tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyyden selvittämiseksi 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Mikäli maksuasiamies ei pysty määrittämään tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyyttä, sen on kohdeltava koron saajaa tosiasiallisena edunsaajana.

3. Jos Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ([1]) 2 artiklan soveltamisalan piiriin tuleva talouden toimija maksaa koron tai huolehtii sen maksamisesta sellaiselle yhteisölle tai oikeudelliselle järjestelylle, joka ei tosiasiallisesti maksa veroa ja jonka sijoittautumispaikka tai tosiasiallisen johdon sijaintipaikka on tämän direktiivin 7 artiklassa tarkoitetun alueen ulkopuolella ja myös tässä direktiivissä säädettyjen kaltaisia tai niitä vastaavia toimenpiteitä edellyttävien sopimusten ja järjestelyjen alueellisen soveltamisalan ulkopuolella olevassa maassa tai olevalla oikeudenkäyttöalueella, sovelletaan tämän kohdan toista–viidettä alakohtaa:

Maksu katsotaan suoritetuksi tai siitä katsotaan huolehditun sellaisen luonnollisen henkilön välittömäksi hyväksi, jonka asuinpaikka sijaitsee eri jäsenvaltiossa kuin talouden toimijan kotipaikka ja joka on direktiivin 2005/60/EY 3 artiklan 6 kohdan määritelmän mukaan kyseisen yhteisön tai oikeudellisen järjestelyn tosiasiallinen edunsaaja. Kyseisen luonnollisen henkilön henkilöllisyys on todennettava kyseisen direktiivin 7 artiklassa ja 8 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyjen asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden mukaisesti. Tällaista luonnollista henkilöä pidetään myös tässä direktiivissä tarkoitettuna tosiasiallisena edunsaajana.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa liitteen I suuntaa-antavassa luettelossa tarkoitetut yhteisöjen ja oikeudellisten järjestelyjen ryhmät on katsottava sellaisiksi, jotka eivät maksa tosiasiallisesti veroa.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/60/EY, annettu 26 päivänä lokakuuta 2005, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen (EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15).

▼M4

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun talouden toimijan on määritettävä yhteisön tai oikeudellisen järjestelyn oikeudellinen muoto ja sijoittautumispaikka tai tapauksen mukaan tosiasiallisen johdon sijaintipaikka käyttämällä tietoja, jotka yhteisön tai oikeudellisen järjestelyn puolesta toimiva luonnollinen henkilö on ilmoittanut erityisesti 1 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti, paitsi jos talouden toimijalla on käytössään luotettavampia tietoja, joiden mukaan saadut tiedot ovat virheellisiä tai puutteellisia tämän kohdan soveltamista ajatellen.

Jos yhteisö tai oikeudellinen järjestely ei kuulu liitteessä I tarkoitettuihin ryhmiin tai jos se kuuluu johonkin niistä mutta väittää maksavansa tosiasiallisesti veroa, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu talouden toimija määrittää, maksaako se tosiasiallisesti veroa, yleisesti tunnustettujen tosiseikkojen perusteella taikka asianomaisen yhteisön tai oikeudellisen järjestelyn esittämien, tai direktiivin 2005/60/EY mukaisesti toteutettujen asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden ansiosta saatavilla olevien, virallisten asiakirjojen perusteella.

4. Jos yhteisöä tai oikeudellista järjestelyä pidetään koronmaksun vastaanottaneena tai siitä huolehtineena maksuasiamiehenä 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti, koronmaksu katsotaan seuraavien luonnollisten henkilöiden tuloksi ja heitä pidetään tämän direktiivin mukaisina tosiasiallisina edunsaajina:

a) luonnollinen henkilö, jolla on oikeus saada tällaisen koronmaksun perustana olevista varoista peräisin olevat tulot tai jolla on oikeus saada muita tällaista koronmaksua vastaavia varoja, kun yhteisö tai oikeudellinen järjestely vastaanottaa maksun tai kun maksusta huolehditaan sen puolesta, suhteessa hänen oikeuteensa saada kyseiset tulot;

b) tällaisen koronmaksun perustana olevista varoista peräisin olevien tulojen tai muiden tällaista koronmaksua vastaavien varojen sen osan osalta, johon siinä vaiheessa, kun yhteisö tai oikeudellinen järjestely vastaanottaa maksun tai kun maksusta huolehditaan sen puolesta, kenelläkään a alakohdassa tarkoitetulla luonnollisella henkilöllä ei ole oikeutta, luonnollinen henkilö, joka on osallistunut suoraan tai välillisesti kyseisen yhteisön tai oikeudellisen järjestelyn varoihin, riippumatta siitä, onko tällaisella luonnollisella henkilöllä oikeus yhteisön tai oikeudellisen järjestelyn varoihin tai tuloihin;

c) jos kellään a tai b kohdassa tarkoitetuista luonnollisista henkilöistä, ei ole yhteisesti tai kullakin erikseen oikeutta kaikkiin tällaisen koronmaksun perustana olevista varoista peräisin oleviin tuloihin tai kaikkiin muihin tällaista koronmaksua vastaaviin varoihin koronmaksun vastaanottamisen tai siitä huolehtimisen hetkellä, luonnollinen henkilö, joka saa myöhemmin oikeuden kaikkiin koronmaksun perustana oleviin varoihin tai muihin tällaista koronmaksua vastaaviin varoihin tai osaan niistä suhteessa hänen oikeuteensa saada kyseiset tulot. Kokonaismäärä, joka katsotaan tällaisen luonnollisen henkilön tuloksi, ei saa ylittää yhteisölle tai oikeudelliselle järjestelylle tai sen lukuun maksetun koron määrää sen jälkeen, kun kaikki a tai b alakohdassa tarkoitetulle luonnolliselle henkilölle tämän kohdan mukaisesti kuuluviksi luetut osuudet on vähennetty.

▼M4

3 artikla

Tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyys ja asuinpaikka

1. Kunkin jäsenvaltion on omalla alueellaan otettava käyttöön tarvittavat menettelyt, joiden avulla maksuasiamiehen on mahdollista määrittää tosiasialliset edunsaajat ja heidän asuinpaikkansa 8–12 artiklan soveltamista varten, sekä varmistettava menettelyjen soveltaminen.

Näiden menettelyjen on täytettävä 2 ja 3 kohdassa vahvistetut vähimmäisvaatimukset.

2. Maksuasiamiehen on todennettava tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyys noudattaen vähimmäisvaatimuksia, jotka vaihtelevat seuraavasti sen mukaan, milloin maksuasiamiehen ja tosiasiallisen edunsaajan välinen sopimussuhde on syntynyt:

a) ennen 1 päivää tammikuuta 2004 syntyneiden sopimussuhteiden osalta maksuasiamiehen on määritettävä tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyys, johon sisältyy tosiasiallisen edunsaajan nimi ja osoite, niiden tietojen mukaan, jotka sillä on hallussaan, erityisesti sen sijoittautumisvaltiossa voimassa olevien säädösten ja direktiivin 2005/60/EY perusteella;

b) 1 päivänä tammikuuta 2004 tai sen jälkeen syntyneiden sopimussuhteiden tai, jos sopimussuhdetta ei ole, toteutuneiden liiketoimien osalta maksuasiamiehen on määritettävä tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyys, johon sisältyy tosiasiallisen edunsaajan nimi, osoite, syntymäaika ja -paikka sekä 4 kohdassa tarkoitetun luettelon mukaisesti sen jäsenvaltion antama verotunniste tai muu vastaava tunniste, jossa tosiasiallisen edunsaajan verotuksellinen kotipaikka sijaitsee. Ennen 1 päivää heinäkuuta 2015 syntyneiden sopimussuhteiden tai, jos sopimussuhdetta ei ole, toteutuneiden liiketoimien osalta tiedot syntymäajasta ja -paikasta vaaditaan vain, jos tällaista verotunnistetta tai muuta vastaavaa tunnistetta ei ole saatavilla.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetut tiedot on määritettävä tosiasiallisen edunsaajan esittämän passin tai virallisen henkilökortin tai tapauksen mukaan 4 kohdassa tarkoitetussa luettelossa määritetyn muun virallisen henkilöasiakirjan perusteella. Kaikki sellaiset tiedot, jotka eivät käy ilmi näistä asiakirjoista, määritetään tosiasiallisen edunsaajan esittämän muun henkilöllisyyttä koskevan asiakirjanäytön perusteella.

3. Jos tosiasiallinen edunsaaja esittää vapaaehtoisesti jonkin maan toimivaltaisen viranomaisen enintään kolme vuotta ennen koron maksupäivää tai myöhempää ajankohtaa, jona maksun katsotaan tulleen tosiasiallisen edunsaajan tuloksi, antaman verotuksellista kotipaikkaa koskevan todistuksen, hänen asuinpaikkansa katsotaan sijaitsevan kyseisessä maassa. Muussa tapauksessa hänen verotuksellisen kotipaikkansa katsotaan sijaitsevan maassa, jossa hänen vakituinen kotipaikkansa sijaitsee. Maksuasiamiehen on määritettävä tosiasiallisen edunsaajan vakituinen asuinpaikka seuraavia vähimmäisvaatimuksia noudattaen:

a) ennen 1 päivää tammikuuta 2004 syntyneiden sopimussuhteiden osalta maksuasiamiehen on määritettävä tosiasiallisen edunsaajan senhetkinen vakituinen asuinpaikka niiden parhaiden tietojen perusteella, jotka sillä on hallussaan erityisesti sen sijoittautumisvaltiossa voimassa olevien säädösten ja direktiivin 2005/60/EY perusteella;

▼M4

b) 1 päivänä tammikuuta 2004 tai sen jälkeen syntyneiden sopimussuhteiden tai, jos sopimussuhdetta ei ole, toteutuneiden liiketoimien osalta maksuasiamiehen on määritettävä tosiasiallisen edunsaajan senhetkinen vakituinen asuinpaikka 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa esitettyjen määrittämismenettelyjen avulla määritetyn, uusimpia maksuasiamiehen hallussa olevia asiakirjoja käyttäen ajan tasalle saatetun osoitteen perusteella.

Jos ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetussa tilanteessa tosiasiallinen edunsaaja esittää jäsenvaltion myöntämän passin, virallisen henkilökortin tai muun virallisen henkilöasiakirjan ja ilmoittaa asuinpaikakseen jonkin kolmannen maan, hänen kotipaikkansa määritetään verotuksellista kotipaikkaa koskevalla todistuksella, jonka tosiasiallisen edunsaajan asuinpaikakseen ilmoittaman kolmannen maan toimivaltainen viranomainen on antanut enintään kolme vuotta ennen koron maksupäivää tai myöhempää ajankohtaa, jona maksun katsotaan tulleen tosiasiallisen edunsaajan tuloksi. Jos tällaista todistusta ei esitetä, kotipaikan katsotaan sijaitsevan siinä jäsenvaltiossa, joka on myöntänyt kyseisen passin, virallisen henkilökortin tai muun virallisen henkilöasiakirjan. Sellaisten tosiasiallisten edunsaajien, joista maksuasiamiehellä on hallussaan virallisia asiakirjoja, joista käy ilmi, että heidän verotuksellinen kotipaikkansa sijaitsee heidän diplomaatin asemaansa liittyvien vapauksien tai muiden kansainvälisesti hyväksyttyjen sääntöjen vuoksi eri maassa kuin heidän vakituinen asuinpaikkansa, kotipaikka määritetään maksuasiamiehen käytettävissä olevien virallisten asiakirjojen perusteella.

4. Kunkin verotunnisteita tai muita vastaavia tunnisteita antavan jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014 kyseisten tunnisteiden ja annettuja tunnisteita koskevia tietoja sisältävien virallisten asiakirjojen rakenne ja muoto. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle mahdollisista muutoksista tältä osin. Komissio julkaisee *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* vastaanotettujen tietojen luettelon.

4 artikla

Maksuasiamiehet

1. Tätä direktiiviä sovellettaessa maksuasiamiehenä pidetään jäsenvaltioon sijoittautunutta talouden toimijaa, joka suorittaa koronmaksun tai huolehtii koron maksamisesta tosiasiallisen edunsaajan välittömäksi hyväksi.

Tätä kohtaa sovellettaessa on epäolennaista, onko asianomainen talouden toimija koronmaksun perustana olevan sitoumuksen antaja, arvopaperin liikkeeseenlaskija vai talouden toimija, jolle sitoumuksen antaja, arvopaperin liikkeeseenlaskija tai tosiasiallinen edunsaaja on antanut tehtäväksi koronmaksun suorittamisen tai siitä huolehtimisen.

Tätä direktiiviä sovellettaessa maksuasiamiehenä pidetään myös jäsenvaltioon sijoittautunutta talouden toimijaa, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) talouden toimija suorittaa koronmaksun tai huolehtii sen maksamisesta toiselle talouden toimijalle, joka voi olla myös ensin mainitun talouden toimijan kiinteä toimipaikka tai tytäryhtiö ja joka on

▼M4

sijoittautunut 7 artiklassa tarkoitetun alueen ulkopuolelle ja tässä direktiivissä säädettyjen kaltaisia tai niitä vastaavia toimenpiteitä edellyttävien sopimusten ja järjestelyjen alueellisen soveltamisalan ulkopuolelle; ja

b) ensin mainitulla talouden toimijalla on saatavilla olevien tietojen perusteella syytä uskoa, että jälkimmäinen talouden toimija maksaa tulon tai huolehtii tällaisesta maksusta sellaisen tosiasiallisen edunsaajan välittömäksi hyväksi, joka on luonnollinen henkilö, jonka asuinpaikan ensin mainittu talouden toimija tietää sijaitsevan toisessa jäsenvaltiossa, ottaen huomioon 3 artikla.

Jos ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät, maksu, jonka edellinen talouden toimija on suorittanut tai jonka suorittamisesta se on huolehtinut, katsotaan suoritetuksi tai sen suorittamisesta katsotaan huolehditun kyseisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun tosiasiallisen edunsaajan välittömäksi hyväksi.

2. Yhteisöä tai oikeudellista järjestelyä, jonka tosiasiallinen johto sijaitsee jäsenvaltiossa ja joka ei joko kyseisen jäsenvaltion tai sijoittautumisjäsenvaltionsa taikka maan tai oikeudenkäyttöalueen, jossa on muulla tavoin sen verotuksellinen kotipaikka, välitöntä verotusta koskevien yleisten sääntöjen nojalla tosiasiallisesti maksa veroa, pidetään maksuasiamiehenä, kun se on vastaanottanut koronmaksun tai huolehtinut tällaisesta maksusta.

Tätä kohtaa sovellettaessa liitteen II suuntaa-antavassa luettelossa tarkoitetut yhteisöjen ja oikeudellisten järjestelyjen ryhmät on katsottava sellaisiksi, jotka eivät maksa tosiasiallisesti veroa.

Jos yhteisö tai oikeudellinen järjestely ei kuulu yhteenkään liitteessä II olevassa suuntaa-antavassa luettelossa tarkoitettuun ryhmään tai jos se kuuluu kyseisen liitteen piiriin mutta väittää maksavansa tosiasiallisesti veroa, talouden toimija määrittää, maksaako se tosiasiallisesti veroa, yleisesti tunnustettujen tosiseikkojen perusteella taikka asianomaisen yhteisön tai oikeudellisen järjestelyn esittämien, tai direktiivin 2005/60/EY mukaisesti toteutettujen asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden ansiosta saatavilla olevien, virallisten asiakirjojen perusteella.

Jäsenvaltioon sijoittautuneen talouden toimijan, joka suorittaa koronmaksun tai huolehtii koron maksamisesta tässä kohdassa tarkoitetulle yhteisölle tai oikeudelliselle järjestelylle, jonka tosiasiallinen johto sijaitsee eri jäsenvaltiossa kuin mihin talouden toimija on sijoittautunut, on ilmoitettava sijoittautumisjäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle seuraavat tiedot käyttäen 2 artiklan 3 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettuja tai muita saatavilla olevia tietoja:

i) yhteisön tai oikeudellisen järjestelyn mahdollinen nimi;

ii) sen oikeudellinen muoto;

iii) sen tosiasiallisen johdon sijaintipaikka;

▼M4

iv) yhteisölle tai oikeudelliselle järjestelylle tai sen lukuun suoritetun, 8 artiklan mukaisesti määritetyn koronmaksun kokonaismäärä;

v) viimeisimmän koronmaksun päivämäärä.

Luonnolliset henkilöt, joita pidetään tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun, yhteisöille tai oikeudellisille järjestelyille tai niiden lukuun suoritetun koronmaksun tosiasiallisina edunsaajina, määritetään 2 artiklan 4 kohdassa esitettyjen sääntöjen mukaisesti. Kun sovelletaan 2 artiklan 4 kohdan c alakohtaa ja luonnollinen henkilö saa myöhemmin oikeuden tällaisen koronmaksun perustana oleviin varoihin tai muihin koronmaksua vastaaviin varoihin, yhteisön tai oikeudellisen järjestelyn on toimitettava sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa sen tosiasiallinen johto sijaitsee, 8 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaiset tiedot. Yhteisön tai oikeudellisen järjestelyn on ilmoitettava tuolle toimivaltaiselle viranomaiselle myös mahdolliset tosiasiallisen johtonsa sijaintipaikan muutokset.

Viidennessä alakohdassa tarkoitetut velvollisuudet ovat voimassa 10 vuotta päivästä, jona yhteisö tai oikeudellinen järjestely on vastaanottanut viimeisen koronmaksun tai huolehtinut siitä, taikka, jos se on myöhäisempi, viimeisestä päivästä, jona luonnollinen henkilö sai oikeuden koronmaksun perustana oleviin varoihin tai muihin koronmaksua vastaaviin varoihin.

Jos yhteisö tai oikeudellinen järjestely on tapauksessa, jossa sovelletaan 2 artiklan 4 kohdan c alakohtaa, muuttanut tosiasiallisen johtonsa sijaintipaikan toiseen jäsenvaltioon, aiemman jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava uuden jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle seuraavat tiedot:

i) se yhteisölle tai oikeudelliselle järjestelylle tai sen lukuun suoritetun koronmaksun määrä, jota aiemmat oikeudet asiaankuuluviin varoihin eivät edelleenkään kata;

ii) päivä, jona yhteisölle tai oikeudelliselle järjestelylle tai sen lukuun on suoritettu viimeinen koronmaksu taikka, jos se on myöhäisempi, viimeinen päivä, jona luonnollinen henkilö sai oikeuden kaikkiin koronmaksun perustana oleviin varoihin tai muihin koronmaksua vastaaviin varoihin tai osaan niistä.

Tätä kohtaa ei sovelleta, jos yhteisö tai oikeudellinen järjestely osoittaa, että se kuuluu johonkin seuraavista tapauksista:

a) se on 6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdan i ja iii alakohdassa tai e alakohdan i ja iii alakohdassa määritelty yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys tai muu yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava rahasto tai järjestelmä;

b) se on eläke- tai vakuutuspalveluja tarjoava laitos tai yritys, jonka tällainen laitos on valtuuttanut hallinnoimaan varojaan;

▼M4

c) se on siinä jäsenvaltiossa, jossa sen verotuksellinen kotipaikka on tai jossa sen tosiasiallinen johto sijaitsee, sovellettavia menettelyjä noudattaen todettu vapautetuksi tosiasiallisesta verotuksesta välitöntä verotusta koskevien yleisten sääntöjen nojalla, koska se toimii yksinomaan yleishyödyllisessä hyväntekeväisyystarkoituksessa;

d) kyseessä on yhteisomistus, jonka kaikkien tosiasiallisten edunsaajien henkilöllisyyden ja kotipaikan koronmaksun suorittava tai koron maksamisesta huolehtiva talouden toimija on määrittänyt 3 artiklan mukaisesti, minkä vuoksi talouden toimija on maksuasiamies tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetulla yhteisöllä, joka on 2 kohdan kahdeksannen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen tai yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan rahaston tai järjestelmän kaltainen, on mahdollisuus tätä direktiiviä sovellettaessa tulla kohdelluksi tällaisena yrityksenä, sijoitusrahastona tai sijoitusjärjestelmänä.

Kun yhteisö käyttää tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua mahdollisuutta, jäsenvaltion, jossa sen tosiasiallinen johto sijaitsee, on annettava asiaa koskeva todistus. Yhteisön on esitettävä tämä todistus koronmaksun suorittavalle tai siitä huolehtivalle talouden toimijalle. Tällaisessa tapauksessa talouden toimija on vapautettu 2 kohdan neljännessä alakohdassa asetetuista velvoitteista.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua mahdollisuutta koskevat yksityiskohtaiset säännöt yhteisöjä varten, joiden tosiasiallinen johto sijaitsee niiden alueella, varmistaakseen tämän direktiivin tehokkaan soveltamisen.

▼B

5 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen määritelmä

Tässä direktiivissä ’toimivaltaisella viranomaisella’ tarkoitetaan:

a) kunkin jäsenvaltion osalta jokaista jäsenvaltion komissiolle ilmoittamaa viranomaista; ja

b) kolmansien maiden osalta kahden- tai monenvälisten verosopimusten nojalla toimivaltaista viranomaista tai, tällaisten puuttuessa, jokaista muuta viranomaista, joka on toimivaltainen antamaan todistuksen verotuksellisesta asuinpaikasta.

▼M4

6 artikla

Koronmaksun määritelmä

1. Tätä direktiiviä sovellettaessa ’koronmaksulla’ tarkoitetaan

a) kaikenlaisiin velkasitoumuksiin liittyviä maksettuja tai tilille kirjattuja korkoja riippumatta siitä, onko niiden vakuutena kiinnitys ja liittyykö niihin oikeus osuuteen velallisen voitosta, ja erityisesti valtioiden liikkeeseen laskemien arvopapereiden ja joukkovelkakirjojen tuottoa mukaan luettuina niihin liittyvät preemiot ja palkkiot; maksun viivästymisestä maksettavia sakkomaksuja ei pidetä korkoina;

▼M4

b) kaikenlaisia maksettuja, realisoituneita tai tilille kirjattuja tuloja, jotka liittyvät mihin tahansa arvopapereihin, paitsi jos tuloa pidetään suoraan koronmaksuna a, c, d tai e alakohdan mukaisesti ja jos

i) liikkeeseenlaskupäivänä määriteltyihin pääoman tuoton ehtoihin sisältyy sijoittajalle annettu sitoumus siitä, että tämä saa juoksuajan päättyessä vähintään 95 prosenttia sijoitetusta pääomasta, tai

ii) liikkeeseenlaskupäivänä määriteltyjen ehtojen mukaan arvopaperin tuotto on riippuvainen vähintään 95-prosenttisesti a, c, d tai e alakohdassa tarkoitetunlaisista koroista tai tuotoista;

c) edellä a alakohdassa tarkoitettujen velkasitoumusten myynnin, takaisinoston tai lunastuksen yhteydessä kertyneitä tai pääomitettuja korkoja ja b alakohdassa tarkoitettujen arvopapereiden myynnin, takaisinoston tai lunastuksen yhteydessä kertyneitä tai pääomitettuja tuloja;

d) tämän kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetuista maksuista joko suoraan tai välillisesti esimerkiksi 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun yhteisön tai oikeudellisen järjestelyn välityksellä saatuja tuloja, jos jokin seuraavista jakaa ne:

i) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset taikka muut yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat rahastot tai järjestelmät, jotka joko on rekisteröity tällaisina jonkin jäsenvaltion tai Euroopan talousalueeseen, mutta ei unioniin kuuluvan maan lainsäädännön mukaisesti taikka joilla on jonkin tällaisen valtion tai maan yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia rahastoja tai järjestelmiä koskevaa lainsäädäntöä noudattavat rahastosäännöt tai perustamiskirjat. Tätä sovelletaan riippumatta tällaisen yrityksen, rahaston tai järjestelmän oikeudellisesta muodosta ja riippumatta siitä, koskeeko mahdollisuus ostaa, myydä tai lunastaa niiden osakkeita tai osuuksia rajattua sijoittajien ryhmää;

ii) yhteisöt, jotka ovat käyttäneet 4 artiklan 3 kohdan mukaista mahdollisuutta;

iii) 7 artiklassa tarkoitetun alueen ja Euroopan talousalueen ulkopuolelle sijoittautuneet yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat rahastot tai järjestelmät. Tätä sovelletaan riippumatta rahaston tai järjestelmän oikeudellisesta muodosta ja riippumatta siitä, koskeeko mahdollisuus ostaa, myydä tai lunastaa niiden osakkeita tai osuuksia rajattua sijoittajien ryhmää;

e) jäljempänä mainittujen yritysten, yhteisöjen, sijoitusrahastojen tai sijoitusjärjestelmien osakkeiden tai osuuksien myynnin, takaisinoston tai lunastuksen yhteydessä realisoituneita tuloja, jos kyseiset yritykset, yhteisöt, rahastot tai järjestelmät sijoittavat suoraan tai muiden tällaisten yritysten, rahastojen tai järjestelmien välityksellä taikka 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen tai oikeudellisten järjestelyjen välityksellä yli 40 prosenttia varoistaan tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin velkasitoumuksiin tai b alakohdassa tarkoitettuihin arvopapereihin:

▼M4

i) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset taikka muut yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat rahastot tai järjestelmät, jotka joko on rekisteröity tällaisina jonkin jäsenvaltion tai Euroopan talousalueeseen, mutta ei unioniin kuuluvan maan lainsäädännön mukaisesti taikka joilla on jonkin tällaisen valtion tai maan yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia rahastoja tai järjestelmiä koskevaa lainsäädäntöä noudattavat rahastosäännöt tai perustamiskirjat. Tätä sovelletaan riippumatta tällaisen yrityksen, rahaston tai järjestelmän oikeudellisesta muodosta ja riippumatta siitä, koskeeko mahdollisuus ostaa, myydä tai lunastaa niiden osakkeita tai osuuksia rajattua sijoittajien ryhmää;

ii) yhteisöt, jotka ovat käyttäneet 4 artiklan 3 kohdan mukaista mahdollisuutta;

iii) 7 artiklassa tarkoitetun alueen ja Euroopan talousalueen ulkopuolelle sijoittautuneet yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat rahastot tai järjestelmät. Tätä sovelletaan riippumatta rahaston tai järjestelmän oikeudellisesta muodosta ja riippumatta siitä, koskeeko mahdollisuus ostaa, myydä tai lunastaa niiden osakkeita tai osuuksia rajattua sijoittajien ryhmää.

Tätä alakohtaa sovellettaessa yritysten, yhteisöjen, sijoitusrahastojen tai sijoitusjärjestelmien varoja, jotka niillä on oltava vakuutena tekemiensä sopimusten tai muiden oikeudellisten asiakirjojen mukaisesti, jotta ne voivat saavuttaa sijoitustavoitteensa, ja joihin sijoittaja ei osallistu ja joihin sijoittajalla ei ole laillisia oikeuksia, ei pidetä a alakohdassa tarkoitettuina velkasitoumuksina tai b alakohdassa tarkoitettuina arvopapereina;

f) henkivakuutussopimuksista saatavia etuuksia, jos:

i) sopimus sisältää pääoman tuottoa koskevan takuun; tai

ii) sopimuksen tosiasiallinen tuotto on yli 40-prosenttisesti riippuvainen a, b, c, d ja e alakohdassa tarkoitetuista koroista tai tuloista.

Kaikenlaisen takaisinmaksun tai osittaisen takaisinmaksun liikamäärää, jonka henkivakuutuksenantaja suorittaa ennen henkivakuutussopimuksen voimassaolon päättymistä, sekä kaikenlaista henkivakuutuksenantajan maksamaa liikamäärää suhteessa henkivakuutuksenantajalle saman henkivakuutussopimuksen mukaisesti suoritettujen maksujen kokonaismäärään pidetään tätä alakohtaa sovellettaessa henkivakuutussopimuksesta saatuna etuutena. Myös saatua sopimuksen arvon liikamäärää suhteessa vakuutuksenantajalle suoritettujen kaikkien maksujen kokonaismäärään tapauksessa, jossa henkivakuutus siirretään kokonaisuudessaan tai osittain kolmannelle osapuolelle, pidetään henkivakuutussopimuksesta saatuna etuutena. Sellaisesta henkivakuutussopimuksesta saatavaa etuutta, jonka mukaan maksetaan vain eläkettä tai kiinteää elinkorkoa vähintään viiden vuoden ajan, pidetään etuutena ainoastaan silloin, kun kyseessä on ennen viiden vuoden määräajan päättymistä suoritettu takaisinmaksu tai siirto kolmannelle osapuolelle. Määrää, joka on maksettu yksinomaan kuolemaan, työkyvyttömyyteen tai sairauteen liittyen, ei pidetä henkivakuutussopimuksesta saatuna etuutena.

▼M4

Jäsenvaltioilla on kuitenkin mahdollisuus sisällyttää ensimmäisen alakohdan e alakohdassa mainitut tulot koronmaksun määritelmään yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten tai muiden yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien rahastojen tai järjestelmien osalta, jotka joko on rekisteröity niiden sääntöjen mukaisesti tai joilla on niiden lainsäädäntöä noudattavat rahastosäännöt tai perustamiskirjat, ainoastaan siinä laajuudessa kuin kyseiset tulot vastaavat tuloja, jotka on suoraan tai välillisesti saatu mainitun alakohdan a, b tai c alakohdan mukaisista koronmaksuista.

Jäsenvaltiolla on mahdollisuus ensimmäisen alakohdan f alakohdan ii alakohdan tapauksessa sisällyttää etuuksia koronmaksun määritelmään tuoton koostumuksesta riippumatta, jos ne ovat kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen henkivakuutuksenantajan maksamat tai siltä saadut.

Jos jäsenvaltio käyttää yhtä tai molempia toisessa ja kolmannessa alakohdassa tarkoitetuista mahdollisuuksista, sen on ilmoitettava asiasta komissiolle. Komissio julkaisee *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* tiedon siitä, että mahdollisuutta on käytetty, ja kyseinen mahdollisuuden käyttö sitoo muita jäsenvaltioita tiedon julkaisemispäivästä alkaen.

2. Jos maksuasiamiehellä ei ole 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan tapauksessa tietoa maksettujen, realisoituneiden tai tilille kirjattujen tulojen määrästä, maksu katsotaan kokonaisuudessaan koronmaksuksi.

Jos maksuasiamiehellä ei ole 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan tapauksessa tietoa myynnin, takaisinoston tai lunastuksen yhteydessä kertyneiden tai pääomitettujen korkojen tai tulojen määrästä, maksu katsotaan kokonaisuudessaan koronmaksuksi.

Jos maksuasiamiehellä ei ole 1 kohdan ensimmäisen alakohdan d ja e alakohdan tapauksissa tietoa siitä, mikä osa tuloista on kertynyt mainitun alakohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetuista koronmaksuista, tulot katsotaan kokonaisuudessaan koronmaksuksi.

Jos maksuasiamiehellä ei ole 1 kohdan ensimmäisen alakohdan f alakohdan tapauksessa tietoa henkivakuutussopimuksesta saatujen etuuksien määrästä, maksu katsotaan kokonaisuudessaan koronmaksuksi.

3. Jos maksuasiamiehellä ei ole 1 kohdan ensimmäisen alakohdan e alakohdan tapauksessa tietoa siitä, kuinka suuri prosenttiosuus varoista on sijoitettu velkasitoumuksiin, huomioon otettaviin arvopapereihin tai kyseisessä alakohdassa määriteltyihin osakkeisiin tai osuuksiin, prosenttiosuuden katsotaan olevan yli 40 prosenttia. Jos maksuasiamies ei pysty määrittämään tosiasiallisen edunsaajan saamien tulojen määrää, tulojen katsotaan vastaavan osakkeiden tai osuuksien myynnistä, takaisinostosta tai lunastuksesta kertynyttä tuottoa.

Jos maksuasiamiehellä ei ole 1 kohdan ensimmäisen alakohdan f alakohdan ii alakohdan tapauksessa tietoa mainitun alakohdan a, b, c, d tai e alakohdassa tarkoitetuista koronmaksuista riippuvaisen tuoton prosenttiosuudesta, prosenttiosuuden katsotaan olevan yli 40 prosenttia.

▼M4

4. Jos 1 kohdassa määritelty koronmaksu tapahtuu 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulle yhteisölle tai oikeudelliselle järjestelylle tai kirjataan sen tilille, se katsotaan 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun luonnollisen henkilön tuloksi. Yhteisön tapauksessa tätä sovelletaan vain, jos yhteisö ei ole käyttänyt 4 artiklan 3 kohdan mukaista mahdollisuutta.

5. Tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c ja e alakohdan tapauksissa jäsenvaltioilla on mahdollisuus vaatia niiden alueelle sijoittautuneita maksuasiamiehiä vuotuistamaan korot tai muut huomioon otettavat tulot tietylle ajanjaksolle, joka ei saa olla pitempi kuin yksi vuosi, ja kohdella tällaisia vuotuistettuja korkoja tai muita huomioon otettavia tuloja koronmaksuna, vaikka kyseisenä ajanjaksona ei olisikaan toteutettu myynti-, takaisinosto- tai lunastustapahtumia.

6. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan ensimmäisen alakohdan d ja e alakohdassa säädetään, jäsenvaltioilla on mahdollisuus jättää koronmaksun määritelmän ulkopuolelle kyseisissä säännöksissä tarkoitettujen sellaisten yritysten, yhteisöjen, sijoitusrahastojen tai sijoitusjärjestelmien jakamat tulot, joilla on niiden lainsäädäntöä noudattavat rahastosäännöt tai perustamiskirjat, jos kyseiset yritykset, yhteisöt, rahastot tai järjestelmät eivät ole sijoittaneet suoraan tai epäsuorasti yli 15:tä prosenttia varoistaan mainitun alakohdan a alakohdassa tarkoitettuihin velkasitoumuksiin tai mainitun alakohdan b alakohdassa tarkoitettuihin arvopapereihin.

Poiketen siitä, mitä 4 kohdassa säädetään, jäsenvaltioilla on mahdollisuus jättää 1 kohdassa olevan koronmaksun määritelmän ulkopuolelle sellaisten 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen tai oikeudellisten järjestelyjen tileille suoritetut tai kirjatut koronmaksut, joiden tosiasiallinen johto sijaitsee niiden alueella, jos kyseiset yhteisöt tai oikeudelliset järjestelyt eivät ole sijoittaneet suoraan tai epäsuorasti yli 15:tä prosenttia varoistaan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuihin velkasitoumuksiin tai 1 kohdan mainitun alakohdan b alakohdassa tarkoitettuihin arvopapereihin. Yhteisön tapauksessa tätä sovelletaan vain, jos yhteisö ei ole käyttänyt 4 artiklan 3 kohdan mukaista mahdollisuutta.

Jos jäsenvaltio käyttää yhtä tai molempia ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitetuista mahdollisuuksista, sen on ilmoitettava asiasta komissiolle. Komissio julkaisee *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* tiedon siitä, että mahdollisuutta on käytetty, ja kyseinen mahdollisuuden käyttö sitoo muita jäsenvaltioita tiedon julkaisemispäivästä alkaen.

7. Edellä 1 kohdan ensimmäisen alakohdan e alakohdassa ja f alakohdan ii alakohdassa sekä 3 kohdassa tarkoitetut 40 prosentin kynnykset ovat 1 päivästä tammikuuta 2016 alkaen 25 prosenttia.

8. Edellä 1 kohdan ensimmäisen alakohdan e alakohdassa ja 6 kohdassa tarkoitetut prosenttiosuudet määritetään asianomaisen yrityksen, yhteisön, sijoitusrahaston tai sijoitusjärjestelmän toimintaa ohjaavissa asiakirjoissa vahvistettujen sijoituspolitiikan tai sijoitusstrategian ja -tavoitteiden perusteella.

Tätä kohtaa sovellettaessa asiakirjoihin kuuluvat seuraavat:

▼M4

a) asianomaisen yrityksen, yhteisön, sijoitusrahaston tai sijoitusjärjestelmän rahastosäännöt tai perustamiskirjat;

b) talouden toimijan saataville saatetut asianomaisen yrityksen, yhteisön, sijoitusrahaston tai sijoitusjärjestelmän tekemät sopimukset tai muut oikeudelliset asiakirjat; ja

c) asianomaisen yrityksen, yhteisön, sijoitusrahaston tai sijoitusjärjestelmän laatimat tai sen puolesta laaditut esitteet tai vastaavanlaiset asiakirjat, jotka on saatettu sen sijoittajien saataville.

Jos asiakirjoissa ei määritellä sijoituspolitiikkaa tai sijoitusstrategiaa ja -tavoitteita, kyseiset prosenttiosuudet määritetään asianomaisen yrityksen, yhteisön, sijoitusrahaston tai sijoitusjärjestelmän varojen sellaisen todellisen koostumuksen pohjalta, joka perustuu sen viimeisen tilikauden alun, tai ensimmäisen puolivuotisraportin päivämäärän, ja viimeisen tilikauden lopun arvojen keskiarvoon, joka on edeltänyt päivää, jona maksuasiamies on suorittanut koronmaksun tai huolehtinut koron maksamisesta tosiasialliselle edunsaajalle. Hiljattain perustettujen yritysten, yhteisöjen, sijoitusrahastojen tai sijoitusjärjestelmien varojen todellinen koostumus perustuu niiden aloittamispäivän ja niiden toimintaa ohjaavien asiakirjojen mukaisesti tehdyn varojen ensimmäisen arvioinnin päivämäärän arvojen keskiarvoon.

Varojen koostumus määritetään siinä jäsenvaltiossa tai Euroopan talousalueeseen, mutta ei unioniin kuuluvassa maassa sovellettavien sääntöjen mukaisesti, jossa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys tai muu yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava rahasto tai järjestelmä on tällaisena rekisteröity tai jonka lainsäädäntöä sen säännöt tai perustamiskirjat noudattavat. Täten määritetty koostumus on muita jäsenvaltioita sitova.

9. Edellä 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetut tulot katsotaan koronmaksuksi vain siltä osin kuin tulojen perustana olevat arvopaperit on laskettu liikkeeseen ensimmäisen kerran 1 päivänä heinäkuuta 2014 tai sen jälkeen. Ennen tuota päivämäärää liikkeeseen laskettuja arvopapereita ei oteta huomioon mainitun alakohdan e alakohdassa ja 6 kohdassa tarkoitettuja prosenttiosuuksia määritettäessä.

10. Etuudet henkivakuutussopimuksista katsotaan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan f alakohdan mukaiseksi koronmaksuksi vain siltä osin kuin kyseisiin etuuksiin oikeuttavat henkivakuutussopimukset on tehty ensimmäisen kerran 1 päivänä heinäkuuta 2014 tai sen jälkeen.

11. Jäsenvaltioilla on mahdollisuus katsoa sellaisten yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten, jotka eivät ole Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY ([1]) mukaisesti toimiluvan saaneita yhteissijoitusyrityksiä, osakkeiden tai osuuksien myynnin, takaisinoston tai lunastuksen yhteydessä realisoituneet 1 kohdan ensimmäisen alakohdan e alakohdan i alakohdassa tarkoitetut tulot koronmaksuksi vain siltä osin kuin ne ovat kertyneet kyseisille yrityksille 1 päivänä heinäkuuta 2014 tai sen jälkeen.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).

▼B

7 artikla

Alueellinen soveltamisala

Tätä direktiiviä sovelletaan sille alueelle, jossa sovelletaan perustamissopimusta sen 299 artiklan nojalla, sijoittautuneen maksuasiamiehen maksamiin korkoihin.

II LUKU

TIETOJENVAIHTO

▼M4

8 artikla

Maksuasiamiehen ilmoitusvelvollisuus

1. Jos tosiasiallisen edunsaajan asuinpaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, johon maksuasiamies on sijoittautunut, maksuasiamiehen on ilmoitettava sijoittautumisjäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle vähintään seuraavat tiedot:

a) tosiasiallisen edunsaajan henkilöllisyys ja asuinpaikka 3 artiklan mukaisesti määritettynä tai, jos kyseessä on yhteisomistus, kaikkien 1 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvien tosiasiallisten edunsaajien henkilöllisyys ja asuinpaikka;

b) maksuasiamiehen nimi ja osoite;

c) tosiasiallisen edunsaajan tilinumero tai sellaisen puuttuessa koronmaksuun oikeuttavan velkasitoumuksen, henkivakuutussopimuksen, arvopaperin, osakkeen tai osuuden tunnistetiedot;

d) koronmaksua koskevat tiedot 2 kohdan mukaisesti.

Jos tosiasiallisen edunsaajan asuinpaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin siinä missä 4 artiklan 2 kohdan mukaisen maksuasiamiehen tosiasiallinen johto sijaitsee, tällaisen maksuasiamiehen on toimitettava sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa sen tosiasiallinen johto sijaitsee, tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a–d alakohdassa määritetyt tiedot. Tällaisen maksuasiamiehen on ilmoitettava lisäksi seuraavat tiedot:

i) sille tai sen lukuun suoritettujen koronmaksujen kokonaismäärä, joka katsotaan sen tosiasiallisten edunsaajien tuloksi;

ii) jos luonnollisesta henkilöstä tulee 2 artiklan 4 kohdan c alakohdan mukaisesti tosiasiallinen edunsaaja, hänen tulokseen katsottu määrä ja päivämäärä, jona kyseinen määrä katsottiin hänen tulokseen.

2. Maksuasiamiehen koronmaksun osalta ilmoittamissa vähimmäistiedoissa on eriteltävä koronmaksut seuraavan luokituksen mukaisesti ja ilmoitettava:

▼M4

a) mikäli koronmaksu on tapahtunut 6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti: maksettujen tai tilille kirjattujen korkojen määrä;

b) mikäli koronmaksu on tapahtunut 6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti: joko maksettujen, realisoituneiden tai tilille kirjattujen tulojen määrä tai maksun kokonaismäärä;

c) mikäli koronmaksu on tapahtunut 6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c tai e alakohdan mukaisesti: joko mainituissa alakohdissa tarkoitettujen korkojen tai tulojen määrä tai myynnin, takaisinoston tai lunastuksen yhteydessä kertyneen tuoton kokonaismäärä;

d) mikäli koronmaksu on tapahtunut 6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdan mukaisesti: joko mainitussa alakohdassa tarkoitettujen tulojen määrä tai jaettu kokonaismäärä;

e) mikäli koronmaksu on tapahtunut 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti: kullekin 1 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvalle tosiasialliselle edunsaajalle kuuluva korkojen määrä;

f) mikäli jäsenvaltio käyttää 6 artiklan 5 kohdassa säädettyä mahdollisuuttaan: vuotuistettujen korkojen tai muiden huomioon otettavien tulojen määrä;

g) mikäli koronmaksu on tapahtunut 6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan f alakohdan mukaisesti: joko mainitun säännöksen mukaisesti laskettu etuus tai maksun kokonaismäärä. Jos kolmannelle osapuolelle tehdyn siirron tapauksessa saatu arvo ei ole maksuasiamiehen tiedossa: henkivakuutuksenantajalle henkivakuutussopimuksen mukaisesti maksettujen maksujen kokonaismäärä.

Maksuasiamiehen on ilmoitettava sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, johon se on sijoittautunut, tai 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun maksuasiamiehen tapauksessa sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa sen tosiasiallinen johto sijaitsee, milloin se ilmoittaa kokonaismäärät tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b, c, d ja g alakohdan mukaisesti.

3. Kun on kyseessä yhteisomistus, maksuasiamiehen on ilmoitettava sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, johon se on sijoittautunut, tai 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun maksuasiamiehen tapauksessa sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa sen tosiasiallinen johto sijaitsee, onko kunkin tosiasiallisen edunsaajan osalta ilmoitetussa määrässä kyse kaikille tosiasiallisille edunsaajille kuuluvasta kokonaismäärästä, asianomaiselle tosiasialliselle edunsaajalle varsinaisesti kuuluvasta osuudesta vai tasaosuudesta.

4. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia, että maksuasiamiehet ilmoittavat vain seuraavat tiedot:

a) mikäli koronmaksu on tapahtunut 6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b tai d alakohdan mukaisesti: korkojen tai tulojen kokonaismäärä;

▼M4

b) mikäli koronmaksu on tapahtunut 6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c tai e alakohdan mukaisesti: koronmaksuun liittyvän myynnin, takaisinoston tai lunastuksen yhteydessä kertyneen tuoton kokonaismäärä;

c) mikäli koronmaksu on tapahtunut 6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan f alakohdan mukaisesti: joko etuudet, joita maksuasiamies ei ole muutoin ilmoittanut joko suoraan tai veroedustajansa tai toisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen välityksellä tosiasiallisen edunsaajan asuinjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle minkä tahansa muun säännöksen kuin tämän direktiivin täytäntöönpanon edellyttämän säännöksen nojalla, tai kyseisiin maksuihin johtaneiden henkivakuutussopimusten perusteella maksettu kokonaismäärä.

Maksuasiamiehen on ilmoitettava, ilmoittaako se kokonaismäärät tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdan mukaisesti.

▼B

9 artikla

Automaattinen tietojenvaihto

1. Maksuasiamiehen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava 8 artiklassa tarkoitetut tiedot tosiasiallisen edunsaajan asuinpaikan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

▼M4

1 a. Talouden toimijan sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava 4 artiklan 2 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitetut tiedot sen toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa yhteisön tai oikeudellisen järjestelyn tosiasiallinen johto sijaitsee.

1 b. Jos 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu maksuasiamies on muuttanut tosiasiallisen johtonsa sijainnin toiseen jäsenvaltioon, aiemman jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava 4 artiklan 2 kohdan seitsemännessä alakohdassa tarkoitetut tiedot uuden jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

2. Tietojenvaihdon on tapahduttava automaattisesti ja vähintään kerran vuodessa, kuuden kuukauden kuluessa maksuasiamiehen tai talouden toimijan jäsenvaltion verovuoden päättymisestä, ja sen on katettava kyseisen vuoden aikana sattuneet seuraavat tapahtumat:

i) kaikki koronmaksut;

ii) kaikki tapaukset, jolloin luonnollisista henkilöistä on tullut tosiasiallisia edunsaajia 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti;

iii) kaikki 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun maksuasiamiehen tosiasiallisen johdon sijaintipaikan muutokset.

▼B

3. Direktiivin 77/799/ETY säännöksiä sovelletaan tässä direktiivissä säädettyyn tietojenvaihtoon, mikäli ne eivät poikkea tämän direktiivin säännöksistä. Direktiivin 77/799/ETY 8 artiklaa ei kuitenkaan sovelleta tämän luvun mukaisesti annettaviin tietoihin.

III LUKU

SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

10 artikla

Siirtymäkausi

▼M4

1. Siirtymäkautena, joka alkaa 17 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuna päivänä, Luxemburgin ja Itävallan ei tarvitse soveltaa II luvun säännöksiä, ellei 13 artiklan 1 kohdasta muuta johdu.

Ne saavat kuitenkin tietoja muilta jäsenvaltioilta II luvun mukaisesti.

Siirtymäkauden aikana tämän direktiivin tavoitteena on varmistaa jäsenvaltiossa tosiasiallisille edunsaajille, jotka ovat luonnollisia henkilöitä, joiden verotuksellinen kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa, maksettujen säästöistä kertyneiden korkotulojen tosiasiallinen vähimmäisverotus.

▼B

2. Siirtymäkausi päättyy sen ensimmäisen kokonaisen verovuoden lopussa, joka seuraa jälkimmäistä seuraavista päivämääristä:

— päivä, jolloin neuvoston tehtyä yksimielisen päätöksen tulee voimaan Euroopan yhteisön sekä viimeisen näistä maista — Sveitsin valaliitto, Liechtensteinin ruhtinaskunta, San Marinon tasavalta, Monacon ruhtinaskunta ja Andorran ruhtinaskunta — välinen sopimus, jossa määrätään 18 päivänä huhtikuuta 2002 julkaistussa OECD:n mallisopimuksessa verotietojen vaihdosta (jäljempänä ’OECD:n mallisopimus’) määritellystä tietojen vaihdosta sitä pyydettäessä sellaisten tässä direktiivissä määriteltyjen koronmaksujen osalta, joita näiden valtioiden alueelle sijoittautuneet maksuasiamiehet maksavat tämän direktiivin soveltamisalueella asuville tosiasiallisille edunsaajille, samojen maiden soveltaessa lisäksi samanaikaisesti lähdeveroa näihin maksuihin 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille vastaaville ajanjaksoille määriteltyjen verokantojen mukaisesti,

— päivä, jona neuvosto päättää yksimielisesti, että Yhdysvallat on sitoutunut OECD:n mallisopimuksessa määriteltyyn tietojenvaihtoon sitä pyydettäessä sellaisten tässä direktiivissä määriteltyjen koronmaksujen osalta, joita sen alueelle sijoittautuneet maksuasiamiehet maksavat tämän direktiivin soveltamisalueella asuville tosiasiallisille edunsaajille.

▼M4

3. Siirtymäkauden päätyttyä Luxemburgin ja Itävallan on sovellettava II luvun säännöksiä ja lopetettava 11 artiklassa säädetyn lähdeveron ja 12 artiklassa säädetyn verotulojen jaon soveltaminen. Jos Luxemburg tai Itävalta päättää siirtymäkauden aikana soveltaa II luvun säännöksiä, se ei saa enää soveltaa 11 artiklassa säädettyä lähdeveroa ja 12 artiklassa säädettyä verotulojen jakoa.

▼B

11 artikla

Lähdevero

▼M4

1. Edellä 10 artiklassa tarkoitetun siirtymäkauden ajan, kun korkojen tosiasiallisen edunsaajan asuinpaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, johon maksuasiamies on sijoittautunut tai, 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun maksuasiamiehen tapauksessa, jossa sen tosiasiallinen johto sijaitsee, Luxemburgin ja Itävallan on perittävä siirtymäkauden kolmena ensimmäisenä vuonna 15 prosentin lähdeveroa, kolmena seuraavana vuonna 20 prosentin lähdeveroa ja tämän jälkeen 35 prosentin lähdeveroa.

2. Maksuasiamiehen on kannettava lähdeveroa seuraavasti:

a) mikäli koronmaksu on tapahtunut 6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti: maksettujen tai tilille kirjattujen korkojen määrästä;

b) mikäli koronmaksu on tapahtunut 6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti: maksettujen, realisoituneiden tai tilille kirjattujen tulojen määrästä;

c) mikäli koronmaksu on tapahtunut 6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c tai e alakohdan mukaisesti: joko mainituissa alakohdissa tarkoitetuista koroista tai tuloista tai perimällä tulojen tosiasiallisen edunsaajan maksettava vaikutuksiltaan vastaavansuuruinen vero myynnin, takaisinoston tai lunastuksen yhteydessä kertyneestä koko tuotosta;

d) mikäli koronmaksu on tapahtunut 6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdan mukaisesti: mainitussa alakohdassa tarkoitetusta tulojen määrästä;

e) mikäli koronmaksu on tapahtunut 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti: kullekin 1 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvalle tosiasialliselle edunsaajalle kuuluvasta korkojen määrästä. Kokonaismäärä, josta veroa peritään, ei saa ylittää sen koronmaksun määrää, jonka yhteisö tai oikeudellinen järjestely on vastaanottanut tai josta se on huolehtinut;

f) mikäli jäsenvaltio käyttää 6 artiklan 5 kohdassa säädettyä mahdollisuuttaan: vuotuistettujen korkojen tai muiden huomioon otettavien tulojen määrästä;

▼M4

g) mikäli koronmaksu on tapahtunut 6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan f alakohdan mukaisesti: mainitun säännöksen mukaisesti lasketusta etuudesta. Jäsenvaltiot voivat sallia maksuasiamiesten periä lähdeveroa vain etuuksista, joita maksuasiamies tai tämän veroedustaja ei ole vielä ilmoittanut tosiasiallisen edunsaajan asuinjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle minkä tahansa muun säännöksen kuin tämän direktiivin täytäntöönpanon edellyttämän säännöksen nojalla.

Kun maksuasiamies siirtää lähdeverotulot toimivaltaiselle viranomaiselle, sen on ilmoitettava sille lähdeverotettujen tosiasiallisten edunsaajien lukumäärä heidän asuinjäsenvaltionsa mukaan eriteltynä.

▼B

3. Edellä ►M4 2 kohdan a, b ja c alakohdan tapauksessa ◄ lähdeveroa peritään määräsuhteessa siihen aikaan, minkä velkasitoumus on ollut tosiasiallisen edunsaajan hallussa. Jos maksuasiamies ei pysty hallussaan olevien tietojen perustella määrittelemään hallussapitoaikaa, maksuasiamiehen on katsottava tosiasiallisen edunsaajan olleen velkasitoumuksen haltija koko sen voimassaolon ajan, ellei tämä esitä näyttöä hankinta-ajankohdasta.

4. Maksuasiamiehen jäsenvaltion perimä lähdevero ei estä tosiasiallisen edunsaajan verotuksellisen asuinpaikan jäsenvaltiota verottamasta tuloa kansallisen lainsäädäntönsä nojalla, jollei perustamissopimuksen noudattamisesta muuta johdu.

▼M4

5. Lähdeveroa perivät jäsenvaltiot voivat siirtymäkauden kuluessa säätää, että 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulle yhteisölle tai oikeudelliselle järjestelylle, jonka tosiasiallinen johto sijaitsee toisessa jäsenvaltiossa, koronmaksun suorittavaa tai koron maksamisesta huolehtivaa talouden toimijaa pidetään mainitun yhteisön tai oikeudellisen järjestelyn lukuun toimivana maksuasiamiehenä, joka perii kyseisestä korosta lähdeveron, jollei yhteisö tai oikeudellinen järjestely ole virallisesti hyväksynyt, että sen mahdollinen nimi, sen oikeudellinen muoto ja tosiasiallisen johdon sijaintipaikka sekä sille tai sen lukuun maksettujen korkojen kokonaismäärä ilmoitetaan 4 artiklan 2 kohdan neljännen alakohdan mukaisesti.

▼B

12 artikla

Verotulojen jako

1. Edellä 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti lähdeveroa perivien jäsenvaltioiden on pidettävä 25 prosenttia näistä verotuloista itsellään ja siirrettävä 75 prosenttia koron tosiasiallisen edunsaajan asuinpaikan jäsenvaltiolle.

2. Edellä 11 artiklan 5 kohdan mukaisesti lähdeveroa perivien jäsenvaltioiden on pidettävä 25 prosenttia näistä verotuloista itsellään ja siirrettävä 75 prosenttia muille jäsenvaltiolle samassa suhteessa kuin tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti suoritetuissa siirroissa.

▼B

3. Siirtojen on tapahduttava viimeistään kuuden kuukauden kuluessa 1 kohdan mukaisessa tapauksessa maksuasiamiehen tai 2 kohdan mukaisessa tapauksessa taloudellisen toimijan jäsenvaltion verovuoden päättymisestä.

4. Lähdeveroa perivien jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet verotulojen jakojärjestelmän asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi.

▼M4

13 artikla

Poikkeus lähdeverojärjestelmään

1. Edellä 11 artiklan mukaisesti lähdeveroa perivien jäsenvaltioiden on järjestettävä seuraavat menettelyt sen varmistamiseksi, että tosiasiallisella edunsaajalla on mahdollisuus pyytää vapautusta lähdeverosta:

a) menettely, joka antaa tosiasialliselle edunsaajalle mahdollisuuden nimenomaisesti valtuuttaa maksuasiamies ilmoittamaan tiedot II luvun mukaisesti, jolloin valtuutus koskee kaikkia kyseisen maksuasiamiehen suoritettavia tälle edunsaajalle kuuluvia koronmaksuja; tällaisessa tapauksessa sovelletaan 9 artiklaa;

b) menettely, jolla varmistetaan, että lähdeveroa ei peritä, kun tosiasiallinen edunsaaja esittää maksuasiamiehelleen verotuksellisen kotipaikkansa jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen edunsaajan nimelle 2 kohdan mukaisesti laatiman todistuksen.

2. Tosiasiallisen edunsaajan pyynnöstä hänen verotuksellisen kotipaikkansa jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen antaa todistuksen, josta käyvät ilmi seuraavat tiedot:

a) tosiasiallisen edunsaajan nimi, osoite, verotunniste tai muu vastaava tunniste sekä syntymäaika ja -paikka;

b) maksuasiamiehen nimi ja osoite;

c) tosiasiallisen edunsaajan tilinumero tai sellaisen puuttuessa arvopaperin tunnistetiedot.

Todistus on voimassa enintään kolme vuotta. Todistus on annettava jokaiselle sitä pyytävälle tosiasialliselle edunsaajalle kahden kuukauden kuluessa pyynnön esittämisestä.

▼B

14 artikla

Kaksinkertaisen verotuksen estäminen

1. Tosiasiallisen edunsaajan verotuksellisen asuinpaikan jäsenvaltion on huolehdittava 11 artiklassa tarkoitetun lähdeveron perimisestä mahdollisesti aiheutuvan kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta tämän artiklan 2 ja 3 kohdan säännösten mukaisesti.

▼B

2. ►M4 Jos tosiasialliselle edunsaajalle kuuluvaksi luetusta koronmaksusta on peritty lähdevero maksuasiamiehen jäsenvaltiossa, tosiasialliselle edunsaajalle myönnetään perityn lähdeveron suuruinen veronhyvitys hänen verotuksellisen kotipaikkansa jäsenvaltiossa sen kansallisen lainsäädännön mukaisesti. ◄ Silloin kun perityn lähdeveron määrä on suurempi kuin verotuksellisen asuinpaikan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti maksettavan veron määrä, tämä jäsenvaltio palauttaa erotuksen tosiasialliselle edunsaajalle.

▼M4

3. Jos tosiasialliselle edunsaajalle kuuluvaksi luetusta koronmaksusta on 11 artiklassa tarkoitetun lähdeveron lisäksi peritty muuntyyppistä lähdeveroa ja jäsenvaltio, jossa tosiasiallisen edunsaajan verotuksellinen kotipaikka sijaitsee, myöntää tällaisesta lähdeverosta veronhyvityksen kansallisen lainsäädäntönsä tai kaksinkertaista verotusta koskevien verosopimusten perusteella, tällainen muu lähdevero on hyvitettävä ennen 2 kohdassa säädetyn menettelyn soveltamista.

▼B

4. Tosiasiallisen edunsaajan verotuksellisen asuinpaikan jäsenvaltio voi käyttää 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun veronhyvitysjärjestelmän asemesta 11 artiklassa tarkoitetun lähdeveron palauttamista.

15 artikla

Siirtokelpoiset velkakirjalainat

1. Edellä 10 artiklassa tarkoitetun siirtymäkauden ajan ja viimeistään 31 päivään joulukuuta 2010 saakka kotimaisia ja kansainvälisiä obligaatioita ja muita siirtokelpoisia velkakirjalainoja, jotka on ensimmäistä kertaa laskettu liikkeeseen ennen 1 päivää maaliskuuta 2001 tai joiden alkuperäisen tarjousesitteen neuvoston direktiivissä 80/390/ETY ([1]) tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset tai kolmannen maan vastaavat viranomaiset ovat hyväksyneet ennen kyseistä päivämäärää, ei katsota 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuiksi velkasitoumuksiksi edellyttäen, että kyseisten siirtokelpoisten velkakirjalainojen uusia liikkeeseenlaskuja ei toteuteta 1 päivänä maaliskuuta 2002 tai sen jälkeen. Jos 10 artiklassa tarkoitettu siirtymäkausi kuitenkin jatkuu vielä 31 päivän joulukuuta 2010 jälkeen, tämän artiklan säännöksiä saadaan soveltaa edelleen vain sellaisiin siirtokelpoisiin velkakirjalainoihin nähden,

— joissa on gross-up- ja etuaikaista lunastusta koskevat lausekkeet, ja

— joiden osalta 4 artiklassa määritelty liikkeeseenlaskijan maksuasiamies on sijoittautunut 11 artiklassa tarkoitettua lähdeveroa soveltavaan jäsenvaltioon ja maksuasiamies maksaa korkoa suoraan toisessa jäsenvaltiossa asuvalle tosiasialliselle edunsaajalle.

Jos edellä mainittuja valtion tai julkisena viranomaisena toimivan tai kansainvälisessä sopimuksessa tunnustetun ►M4 liitteessä III ◄ määritellyn yhteisön liikkeeseen laskemia siirtokelpoisia velkakirjalainoja lasketaan uudelleen liikkeeseen 1 päivänä maaliskuuta 2002 tai sen jälkeen, koko liikkeeseenlasku, sekä alkuperäinen että mahdollinen myöhempi, katsotaan 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuksi velkasitoumuksen liikkeeseenlaskuksi.

([1]) EYVL L 100, 17.4.1980, s. 1. Direktiivi kumottu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/34/EY (EYVL L 184, 6.7.2001, s. 1).

▼B

Jos muu kuin toisessa alakohdassa tarkoitettu liikkeeseenlaskija laskee uudelleen liikkeeseen edellä mainittuja siirtokelpoisia velkakirjalainoja 1 päivänä maaliskuuta 2002 tai sen jälkeen, tällainen uusi liikkeeseenlasku katsotaan 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuksi velkasitoumuksen liikkeeseenlaskuksi.

2. Mikään tässä artiklassa säädetystä ei estä jäsenvaltioita verottamasta 1 kohdassa tarkoitetuista siirtokelpoisista velkakirjalainoista saatavia tuloja kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti.

IV LUKU

MUITA SÄÄNNÖKSIÄ JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

16 artikla

Muut lähdeverot

Tämä direktiivi ei estä jäsenvaltioita kantamasta muun tyyppisiä lähdeveroja kuin 11 artiklassa mainitut kansallisen lainsäädäntönsä tai kaksinkertaista verotusta koskevien verosopimusten mukaisesti.

17 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset 1 päivään tammikuuta 2004 mennessä. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2. Jäsenvaltioiden on sovellettava kyseisiä määräyksiä ►M2 1 päivästä heinäkuuta 2005 ◄ edellyttäen, että

i) Sveitsin valaliitto, Liechtensteinin ruhtinaskunta, San Marinon tasavalta, Monacon ruhtinaskunta ja Andorran ruhtinaskunta soveltavat samasta päivästä tämän direktiivin toimenpiteitä vastaavia toimenpiteitä niiden Euroopan yhteisön kanssa tekemien sopimusten mukaisesti, neuvoston tehtyä asiasta yksimielisen päätöksen; ja

ii) on tehty sellaiset sopimukset tai sovittu sellaisista muista järjestelyistä, joiden mukaan asiaankuuluvien riippuvaisten tai assosioituneiden alueiden (Kanaalisaaret, Mansaari ja Karibian alueella sijaitsevat riippuvaiset tai assosioituneet alueet) on sovellettava samasta päivästä lähtien automaattista tietojenvaihtoa tämän direktiivin II luvussa säädetyllä tavalla (tai 10 artiklassa määritellyn siirtymäkauden aikana sovellettava lähdeveroa 11 ja 12 artiklassa säädetyin edellytyksin).

3. Neuvosto päättää yksimielisesti vähintään kuusi kuukautta ennen tammikuun 1 päivää 2005, täyttyvätkö 2 kohdan edellytykset, ottaen huomioon asiaankuuluvien toimenpiteiden voimaantulon asianomaisissa

▼B

kolmansissa maissa ja jäsenvaltioista riippuvaisilla tai niihin assosioituneilla alueilla. Jos neuvosto ei päätä, että edellytykset täyttyvät, se vahvistaa yksimielisesti komission ehdotuksesta uuden päivämäärän 2 kohdan soveltamiseksi.

4. Näissä jäsenvaltioiden tämän direktiivin noudattamiseksi antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tästä viipymättä komissiolle sekä toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset sekä vastaavuustaulukko tämän direktiivin säännösten ja annettujen kansallisten säännösten välillä kirjallisina komissiolle.

18 artikla

Uudelleentarkastelu

►M4 Komissio antaa kolmen vuoden välein neuvostolle tämän direktiivin toimintaa koskevan kertomuksen, joka perustuu liitteessä IV lueteltuihin tilastotietoihin, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle. ◄ Näiden kertomusten perusteella komissio tekee neuvostolle tarvittaessa ehdotuksia direktiivin muuttamiseksi, jotta tehokkaammin varmistetaan säästötulojen tosiasiallinen verotus ja poistetaan kilpailun epäsuotavat vääristymät.

▼M4

18 a artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

1. Komissio voi toteuttaa 18 b artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on:

a) yksilöidä tietojentoimittajat, joilta maksuasiamiehet voivat hankkia tietoja, joita tarvitaan asianmukaista kohtelua varten 6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b, d ja e alakohtaa sovellettaessa;

b) vahvistaa yhteiset tiedonvaihtomuodot ja käytännön järjestelyt, joita 9 artiklassa tarkoitettu sähköinen tietojenvaihto edellyttää;

c) vahvistaa yhteiset mallit todistuksille ja muille asiakirjoille, joilla helpotetaan tämän direktiivin soveltamista, erityisesti lähdeveroa kantavien jäsenvaltioiden antamien asiakirjojen osalta, joita tosiasiallisen edunsaajan verotuksellisen kotipaikan jäsenvaltio käyttää 14 artiklaa sovellettaessa.

▼M4

2. Komissio saattaa ajan tasalle liitteessä III olevan luettelon niiden jäsenvaltioiden pyynnöstä, joita asia suoraan koskee.

18 b artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa verohallinnollisen yhteistyön komitea, jäljempänä ’komitea’.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 ja 7 artiklaa.

▼B

19 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

20 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

▼M4

LIITE I

2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu suuntaa-antava luettelo yhteisöjen ja oikeudellisten järjestelyjen ryhmistä, joiden ei katsota maksavan tosiasiallisesti veroa

1. Yhteisöt ja oikeudelliset järjestelyt, joiden sijoittautumispaikka tai tosiasiallisen johdon sijaintipaikka on maassa tai oikeudenkäyttöalueella, joka ei sisälly 7 artiklassa määriteltyyn tämän direktiivin alueelliseen soveltamisalaan ja jota ei mainita 17 artiklan 2 kohdassa:

Maat ja oikeudenkäyttöalueet	Yhteisöjen ja oikeudellisten järjestelyjen ryhmät
Antigua ja Barbuda	International business company (kansainvälinen liiketoimintayhtiö)
Anjouan (Komorit)	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia International business company (kansainvälinen liiketoimintayhtiö)
Bahama	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia Säätiö International business company (kansainvälinen liiketoimintayhtiö)
Bahrain	Huolto-omaisuus (financial trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia
Barbados	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia International business company (kansainvälinen liiketoimintayhtiö) International Society with Restricted Liability (kansainvälinen yhtiö, jolla on rajoitettu vastuu)
Belize	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia International business company (kansainvälinen liiketoimintayhtiö)
Bermuda	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia Verovapaa yhtiö
Brunei	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia International business company (kansainvälinen liiketoimintayhtiö) International trust (kansainvälinen huolto-omaisuus (trust)) International Limited Partnership (kansainvälinen kommandiittiyhtiö)
Cookinsaaret	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia International trust (kansainvälinen huolto-omaisuus (trust)) International company (kansainvälinen yhtiö) International partnership (kansainvälinen henkilöyhtiö)
Costa Rica	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia Company (yhtiö)

▼M4

Maat ja oikeudenkäyttöalueet	Yhteisöjen ja oikeudellisten järjestelyjen ryhmät
Djibouti	Verovapaa yhtiö Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan ulkomaista lakia
Dominica	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia International business company (kansainvälinen liiketoimintayhtiö)
Fidži	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia
Ranskan Polynesia	Société (yhtiö) Société de personnes (henkilöyhtiö) Société en participation (yhteisyritys) Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan ulkomaista lakia
Grenada	International business company (kansainvälinen liiketoimintayhtiö) Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia
Guam	Company (yhtiö) Yhden henkilön yritys Partnership (henkilöyhtiö) Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan ulkomaista lakia
Guatemala	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia Fundación (säätiö)
Hongkong	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia Rajavastuuyhtiö (Private Limited Company)
Kiribati	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia
Labuan (Malesia)	Offshore company (offshore-yhtiö) Malaysian offshore bank (malesialainen offshore-pankki) Offshore limited partnership (offshore-kommandiittiyhtiö) Offshore trust (offshore-huolto-omaisuus (trust))
Libanon	Offshore-yhtiöjärjestelmän mukaiset yhtiöt Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan ulkomaista lakia
Liberia	Yhtiö, jonka kotipaikka on muualla (Non-resident company) Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia
Macao	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia Fundação (säätiö)
Malediivit	Company (yhtiö) Partnership (henkilöyhtiö) Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan ulkomaista lakia
Pohjois-Mariaanit	Foreign sales corporation (ulkomainen myyntiyhtiö) Offshore banking corporation (offshore-pankkiyhtiö) Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan ulkomaista lakia

▼M4

Maat ja oikeudenkäyttöalueet	Yhteisöjen ja oikeudellisten järjestelyjen ryhmät
Marshallinsaaret	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia International business company (kansainvälinen liiketoimintayhtiö)
Mauritius	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia Global business company categories 1 and 2 (1. tai 2. luokan kansainvälinen liiketoimintayhtiö)
Mikronesia	Company (yhtiö) Partnership (henkilöyhtiö) Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan ulkomaista lakia
Nauru	Trust/nominee company (huolto-omaisuus (trust)/hallintayhtiö) Company (yhtiö) Partnership (henkilöyhtiö) Yhden henkilön yritys Ulkomainen testamentti Ulkomainen pesä Muu hallituksen hyväksymä liiketoimintamuoto
Uusi-Kaledonia	Société (yhtiö) Société civile (siviiliyhtiö) Société de personnes (henkilöyhtiö) Yhteisyritys Kuolinpesä Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan ulkomaista lakia
Uusi-Seelanti	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan ulkomaista lakia
Niue	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia International business company (kansainvälinen liiketoimintayhtiö)
Panama	Fideicomiso (huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista lakia) ja huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan ulkomaista lakia Fundación de interés privado (säätiö) International business company (kansainvälinen liiketoimintayhtiö)
Palau	Company (yhtiö) Partnership (henkilöyhtiö) Yhden henkilön yritys Edustusto Credit union (rahoitusosuuskunta) Cooperative (osuuskunta) Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan ulkomaista lakia
Filippiinit	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia
Puerto Rico	Estate (pesä) Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia International banking entity (kansainvälinen pankkitoimintayhteisö)
Saint Kitts ja Nevis	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia Foundation (Säätiö) Verovapaa yhtiö Verovapaa kommandiittiyhtiö

▼M4

Maat ja oikeudenkäyttöalueet	Yhteisöjen ja oikeudellisten järjestelyjen ryhmät
Saint Lucia	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia International business company (kansainvälinen liiketoimintayhtiö)
Saint Vincent ja Grenadiinit	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia International business company (kansainvälinen liiketoimintayhtiö)
São Tomé ja Príncipe	International business company (kansainvälinen liiketoimintayhtiö) Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan ulkomaista lakia
Samoa	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia International trust (kansainvälinen huolto-omaisuus (trust)) International company (kansainvälinen yhtiö) Offshore bank (offshore-pankki) Offshore insurance company (offshore-vakuutusyhtiö) International partnership (kansainvälinen henkilöyhtiö) Limited partnership (kommandiittiyhtiö)
Seychellit	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia International business company (kansainvälinen liiketoimintayhtiö)
Singapore	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia
Salomonsaaret	Company (yhtiö) Partnership (henkilöyhtiö) Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia
Etelä-Afrikka	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia
Tonga	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia
Tuvalu	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia Provident fund (huoltorahasto)
Yhdistyneet arabiemiirikunnat	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia Offshore company (offshore-yhtiö)
Yhdysvaltain osavaltio Delaware	Osakeyhtiö
Yhdysvaltain osavaltio Wyoming	Osakeyhtiö
Yhdysvaltain Neitsytsaaret	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia Verovapaa yhtiö

▼M4

Maat ja oikeudenkäyttöalueet	Yhteisöjen ja oikeudellisten järjestelyjen ryhmät
Uruguay	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia Sociedad Anónima Financiera de Inversión
Vanuatu	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia Verovapaa yhtiö International company (kansainvälinen yhtiö)

2. Yhteisöt ja oikeudelliset järjestelyt, joiden sijoittautumispaikka tai tosiasiallisen johdon sijaintipaikka on maassa tai oikeudenkäyttöalueella, joka mainitaan 17 artiklan 2 kohdassa ja johon sovelletaan 2 artiklan 3 kohtaa, kunnes kyseinen maa tai oikeudenkäyttöalue antaa 4 artiklan 2 kohtaa vastaavat säännökset:

Maat ja oikeudenkäyttöalueet	Yhteisöjen ja oikeudellisten järjestelyjen ryhmät
Andorra	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan ulkomaista lakia
Anguilla	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia International business company (kansainvälinen liiketoimintayhtiö)
Aruba	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia Stichting Particulier Fonds
Brittiläiset Neitsytsaaret	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia Company (yhtiö)
Caymansaaret	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia Verovapaa yhtiö
Guernsey	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia Yhtiö Säätiö
Mansaari	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia Yhtiö
Jersey	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia Yhtiö Säätiö
Liechtenstein	Anstalt (huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista lakia) ja huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan ulkomaista lakia Stiftung (säätiö)
Monaco	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan ulkomaista lakia Fondation (säätiö)
Montserrat	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia International business company (kansainvälinen liiketoimintayhtiö)

▼**M4**

Maat ja oikeudenkäyttöalueet	Yhteisöjen ja oikeudellisten järjestelyjen ryhmät
Alankomaiden Antillit	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia Stichting Particulier Fonds
San Marino	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia Fondazione (säätiö)
Sveitsi	Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan ulkomaista lakia Säätiö
Turks- ja Caicos-saaret	Verovapaa yhtiö Limited partnership (kommandiittiyhtiö) Huolto-omaisuus (trust), johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia

▼M4

LIITE II

4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu suuntaa-antava luettelo yhteisöjen ja oikeudellisten järjestelyjen ryhmistä, joiden ei katsota maksavan tosiasiallisesti veroa

Maat	Yhteisöjen ja oikeudellisten järjestelyjen ryhmät	Huomautukset
Kaikki EU:n jäsenvaltiot	European Economic Interest Grouping (EEIG) (eurooppalainen taloudellinen etuyhtymä (ETEY))	
Belgia	— *Société de droit commun/maatschap* (siviiliyhtiö tai liikeyhtiö, joka ei ole itsenäinen oikeushenkilö) — *Société momentanée/tijdelijke handelsvennootschap* (tilapäinen liikeyhtiö, jolla ei ole oikeudellista asemaa ja jonka tarkoituksena on suorittaa yksi tai useampi liiketoimi) — *Société interne/stille handelsvennootschap* (hiljainen yhtiö, jolla ei ole oikeudellista asemaa ja jonka välityksellä yhdellä tai useammalla henkilöllä on osuus toiminnoista, joita yksi tai useampi henkilö hoitaa heidän puolestaan)	Kuuluu luetteloon vain, jos maksuketjussa edellä oleva talouden toimija, joka suorittaa koronmaksun sille tai huolehtii koron maksamisesta sen hyväksi, ei ole määrittänyt kaikkien sen tosiasiallisten edunsaajien henkilöllisyyttä ja asuinpaikkaa; muussa tapauksessa kuuluu 4 artiklan 2 kohdan d alakohdan soveltamisalaan. Näillä ’yhtiöillä’ (joiden nimet esitetään ranskaksi ja hollanniksi) ei ole oikeudellista asemaa, ja niihin sovelletaan verotuksessa läpäisyperiaatetta.
	— Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely, johon sovelletaan ulkomaista lakia	
Bulgaria	— Дружество със специална инвестиционна цел (erityistarkoitukseen perustettu sijoitusyhtiö) — *Инвестиционно дружество* (sijoitusyhtiö, joka ei kuulu 6 artiklan soveltamisalaan)	Yhteisöverosta vapautettu yhteisö
	— Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely, johon sovelletaan ulkomaista lakia	Paitsi jos omaisuudenhoitaja voi osoittaa, että huolto-omaisuus (trust) maksaa tosiasiallisesti veroa Bulgarian tuloveron mukaisesti.
Tšekki	— *Veřejná obchodní společnost (veř. obch. spol.* tai *v.o.s.)* (henkilöyhtiö) — *Sdružení* (yhdistys) — *Komanditní společnost* — Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely, johon sovelletaan ulkomaista lakia	
Tanska	— *Interessentskab* (avoin yhtiö) — *Kommanditselskab* (kommandiittiyhtiö) — *Kommanditaktieselskab/ Partnerselskab* (Kommandiittiosakeyhtiö) — *Partrederi* (laivanisännistöyhtiö) — Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely, johon sovelletaan ulkomaista lakia	

▼M4

Maat	Yhteisöjen ja oikeudellisten järjestelyjen ryhmät	Huomautukset
Saksa	— *Gesellschaft bürgerlichen Rechts* (siviiliyhtiö) — *Kommanditgesellschaft — KG, offene Handelsgesellschaft — OHG* (kommandiittiyhtiö, avoin yhtiö) — Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely, johon sovelletaan ulkomaista lakia	
Viro	— *Seltsing* (henkilöyhtiö) — Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely, johon sovelletaan ulkomaista lakia	
Irlanti	— Partnership (avoin yhtiö) ja sijoittajaklubi	Yleensä omaisuudenhoitajaa (trustee), jonka asuinpaikka on Irlannissa, verotetaan huolto-omaisuuden (trust) hyväksi maksettavista tuloista. Kun edunsaajan tai omaisuudenhoitajan asuinpaikka ei ole Irlannissa, verotetaan kuitenkin vain Irlannista peräisin olevia, kyseisten tahojen hyväksi maksettavia tuloja.
Kreikka	— *Ομόρρυθμος εταιρεία (ΟΕ)* (avoin yhtiö) — *Ετερόρρυθμος εταιρεία (ΕΕ)* (kommandiittiyhtiö)	Henkilöyhtiöihin sovelletaan yhteisöveroa. Kuitenkin enintään 50 % henkilöyhtiön voitosta verotetaan yhtiömiesten tasolla heidän henkilökohtaista veroprosenttiaan soveltaen.
	— Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely, johon sovelletaan ulkomaista lakia	
Espanja	— Yhteisöt, joihin sovelletaan jaettujen tuottojen verotusjärjestelmää: — *Sociedad civil con o sin personalidad jurídica* (siviiliyhtiö, joka on tai ei ole itsenäinen oikeushenkilö) — Herencias yacentes (kuolinpesä) — *Comunidad de bienes* (yhteisomistus) — Muut yhteisöt, joilla ei ole oikeudellista asemaa ja jotka muodostavat erillisen talousyksikön tai erillisen omaisuusryhmän (*Ley General Tributaria* -säädöksen 35 §:n 4 mom.) — Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely, johon sovelletaan ulkomaista lakia	
Ranska	— *Société en participation* (yhteisyritys) — *Société ou association de fait* (de facto -yhtiö) — *Indivision* (yhteisomistus) — Fiducie — Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely, johon sovelletaan ulkomaista lakia	
Italia	— Kaikki siviiliyhtiöt tai sen kaltaiset yhteisöt	Siviiliyhtiöiden ryhmään kuuluvat: *società in accomandita semplice*, *società semplici*, *associazioni* (yhdistykset), joita taiteilijat tai ammatinharjoittajat ovat

▼M4

Maat	Yhteisöjen ja oikeudellisten järjestelyjen ryhmät	Huomautukset
		perustaneet harjoittaakseen taidetta tai ammattia ja jotka eivät ole itsenäisiä oikeushenkilöitä, *società in nome collettivo*, *società di fatto* (de facto -henkilöyhtiöt) ja *società di armamento*.
	— Yhtiöt, joissa on rajoitettu määrä osakkeenomistajia ja jotka päättävät olla verotuksellisesti transparentteja	Verotuksen transparenssia eli yhteisön ohittamista koskevaa järjestelmää voidaan soveltaa rajavastuuyhtiöissä tai osuustoiminnallisissa yhdistyksissä, joiden jäsenet ovat luonnollisia henkilöitä (TUIR:n (Testo unico delle imposte sui redditi) 116 artikla).
	— Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely, johon sovelletaan ulkomaista lakia	Paitsi jos omaisuudenhoitaja voi osoittaa asiakirjojen avulla, että huolto-omaisuuden (trust) verotuksellinen kotipaikka on Italiassa ja että se maksaa siellä tosiasiallisesti yhteisöveroa.
Kypros	— *Συνεταιρισμός* (henkilöyhtiö) — *Σύνδεσμος* tai *σωματείο* (liitto)	
	— *Συνεργατικές* (osuuskunta)	Vain liiketoimet jäsenten kanssa.
	— Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely, johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia	Kyproksen oikeudenkäyttöalueelle perustettuja huolto-omaisuuksia (trust) pidetään maan lainsäädännön mukaan transparentteina yhteisöinä.
Latvia	— *Pilnsabiedrība* (avoin yhtiö) — *Komandītsabiedrība* (kommandiittiyhtiö) — *Biedrība un nodibinājums* (yhdistys ja säätiö) — *Lauksaimniecības kooperatīvs* (maatalousosuuskunta) — Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely, johon sovelletaan ulkomaista lakia	
Liettua	— Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely, johon sovelletaan ulkomaista lakia	
Luxemburg	— Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely, johon sovelletaan ulkomaista lakia	
Unkari	— Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely, johon sovelletaan ulkomaista lakia	Unkari tunnustaa huolto-omaisuudet (trust) ’yhteisöiksi’ kansallisten sääntöjensä nojalla.
Malta	— *Soċjetà in Akkomandita (’en commandite’* -yhtiö) (kommandiittiyhtiö), jonka pääoma ei jakaudu osakkeisiin — *Arrangement in participation (’en participation’* -yhdistys) — *Soċjetà Kooperattiva* (osuustoiminnallinen yhdistys)	Kommandiittiyhtiöihin, joiden pääoma on jakautunut osakkeisiin, sovelletaan tavanomaista yhteisöveroa.

▼M4

Maat	Yhteisöjen ja oikeudellisten järjestelyjen ryhmät	Huomautukset
Alankomaat	— *Vennootschap onder firma* (avoin yhtiö) — *Commanditaire vennootschap* (kommandiittiyhtiö)	Avoimet yhtiöt, kommandiittiyhtiöt ja ETEY:t ovat verotuksen kannalta katsottuna transparentteja.
	— *Vereniging* (yhdistys) — *Stichting* (säätiö)	*Verenigingen* (yhdistykset) ja *stichtingen* (säätiöt) on vapautettu verosta edellyttäen, että ne eivät harjoita kaupallista toimintaa.
	— Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely, johon sovelletaan ulkomaista lakia	
Itävalta	— *Offene Gesellschaft* (OG) (avoin yhtiö) — *Offene Handelsgesellschaft* (OHG) (kauppayhtiö/avoin yhtiö) — *Kommanditgesellschaft* (KG) (kommandiittiyhtiö) — *Gesellschaft nach bürgerlichem Recht* (siviiliyhtiö) — Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely, johon sovelletaan ulkomaista lakia	
Puola	— *Spólka jawna (Sp. j.)* (avoin yhtiö) — *Spólka komandytowa (Sp. k.)* (kommandiittiyhtiö) — *Spólka komandytowo-akcyjna (S.K.A.)* (kommandiittiosakeyhtiö) — *Spólka jawna (Sp. j.)* (itsenäisten ammatinharjoittajien henkilöyhtiö) — *Spolka cywilna* (*s.c.*) (siviiliyhtiö) — Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely, johon sovelletaan ulkomaista lakia	
Portugali	— Siviiliyhtiöt, joita ei ole yhtiöity kauppayhtiöksi — Yhtiöidyt yritykset, jotka toimivat määrätyillä ammattialoilla ja joissa kaikki yhtiömiehet ovat luonnollisia henkilöitä, jotka harjoittavat samaa ammattia — Pääasiassa omaisuutta hallinnoivat holdingyhtiöt, jotka ovat joko perheen/suvun muodostaman ryhmän omistuksessa tai jonka omistus on 100-prosenttisesti enintään 5 osakkaan hallussa	
	— Yhtiöt, joilla on lupa toimia Madeiran kansainvälisen liiketoimintakeskuksen alaisuudessa ja joihin sovelletaan vapautusta tuloverotuksesta (Estatuto dos Benefícios Fiscaisin (EBF) 33 artikla)	EBF:n 33 artiklassa, jota sovelletaan 31.12.2000 mennessä toimiluvan saaneisiin yhtiöihin, edellytetään vapautusta yhtiöverosta 31.12.2011 saakka.
	— Yhtiöimättömät yhdistykset	

▼**M4**

Maat	Yhteisöjen ja oikeudellisten järjestelyjen ryhmät	Huomautukset
	— Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely, johon sovelletaan ulkomaista lakia	Portugalin laissa sallitaan ainoastaan sellaiset huolto-omaisuudet (trust), jotka Madeiran kansainvälisen liiketoimintakeskuksen alaisuudessa toimivat oikeushenkilöt ovat perustaneet toisen maan tai oikeudenkäyttöalueen lain alaisuuteen.
Romania	— Yhdistys (henkilöyhtiö) — Cooperative (osuuskunta) — Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely, johon sovelletaan ulkomaista lakia	
Slovenia	— Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely, johon sovelletaan ulkomaista lakia	
Slovakian tasavalta	— *Verejná obchodná spoločnosť* (avoin yhtiö) — *Komanditná spoločnosť* (kommandiittiyhtiö) — *Združenie* (yhdistys) — Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely, johon sovelletaan ulkomaista lakia	
Suomi	— *Avoin yhtiö/öppet bolag* — *Kommandiittiyhtiö/ kommanditbolag* — Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely, johon sovelletaan ulkomaista lakia	
Ruotsi	— *Handelsbolag* (kauppayhtiö/avoin yhtiö) — *Kommanditbolag* (kommandiittiyhtiö) — *Enkelt bolag* (yksinkertainen yhtiö) — Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely, johon sovelletaan ulkomaista lakia	
Yhdistynyt kuningaskunta	— General partnership (avoin yhtiö) — Limited partnership (kommandiittiyhtiö) — Limited liability partnership (rajavastuuyhtiö)	Avoimet yhtiöt, kommandiittiyhtiöt ja rajavastuuyhtiöt ovat verotuksen kannalta transparentteja.
	— Sijoittajaklubi (jossa sen jäsenille kuuluu erikseen määritelty osa varoista)	
Gibraltar ([1])	— Huolto-omaisuus (trust) tai muu samankaltainen oikeudellinen järjestely, johon sovelletaan paikallista tai ulkomaista lakia	Huolto-omaisuuden (trust) tulo on verovapaata vuoden 1992 tuloverosäännösten mukaan jos: a) huolto-omaisuus (trust) on sellaisen henkilön perustama tai perustettu sellaisen henkilön puolesta, jonka kotipaikka on muualla; ja b) tulo — on kertynyt tai peräisin Gibraltarin ulkopuolelta, tai

▼M4

Maat	Yhteisöjen ja oikeudellisten järjestelyjen ryhmät	Huomautukset
		— on huolto-omaisuuden (trust) vastaanottamaa ja, jos edunsaaja olisi vastaanottanut sen suoraan, se ei olisi ollut tuloverolain mukaan veronalaista. Tätä ei sovelleta, jos huolto-omaisuus (trust) on perustettu ennen 1.7.1983 ja jos sen säännöissä ilmaistaan selvästi, että Gibraltarin asukkaat eivät voi olla edunsaajia.

([1]) Yhdistynyt kuningaskunta on se jäsenvaltio, joka huolehtii Gibraltarin suhteista ulkovaltoihin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 355 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

▼M4

LIITE III

▼B

Luettelo 15 artiklassa tarkoitetuista yhteisöistä

Direktiivin 15 artiklaa sovellettaessa seuraavia yhteisöjä pidetään ”julkisena viranomaisena toimivina tai kansainvälisessä sopimuksessa tunnustettuina yhteisöinä”:

— Euroopan unionissa sijaitsevat yhteisöt:

Belgia	Vlaams Gewest (Flanderi) Région wallonne (Vallonia) Région bruxelloise (Bryssel) Communauté française (ranskankielinen kieliyhteisö) Vlaamse Gemeenschap (hollanninkielinen kieliyhteisö) Deutschsprachige Gemeinschaft (saksankielinen kieliyhteisö)

▼M3

Bulgaria	Общините (kunnat) Социалноосигурителни фондове (sosiaaliturvarahastot)

▼B

Espanja	Xunta de Galicia (Galician aluehallitus) Junta de Andalucía (Andalusian aluehallitus) Junta de Extremadura (Extremaduran aluehallitus) Junta de Castilla-La Mancha (Kastilia-La Manchan aluehallitus) Junta de Castilla-León (Kastilian ja Leónin aluehallitus) Gobierno Foral de Navarra (Navarran aluehallitus) Govern de les Illes Balears (Baleaarien aluehallitus) Generalitat de Catalunya (Katalonian aluehallitus) Generalitat de Valencia (Valencian aluehallitus) Diputación General de Aragón (Aragonian aluehallitus) Gobierno de las Islas Canarias (Kanariansaarten aluehallitus) Gobierno de Murcia (Murcian aluehallitus) Gobierno de Madrid (Madridin aluehallitus) Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (Baskimaan aluehallitus) Diputación Foral de Guipúzcoa (Guipúzcoan alueneuvosto) Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Vizcayan alueneuvosto) Diputación Foral de Alava (Alavan alueneuvosto) Ayuntamiento de Madrid (Madridin kaupunki) Ayuntamiento de Barcelona (Barcelonan kaupunki) Cabildo Insular de Gran Canaria (Gran Canarian paikallisneuvosto) Cabildo Insular de Tenerife (Teneriffan paikallisneuvosto) Instituto de Crédito Oficial (virallinen luottolaitos) Instituto Catalán de Finanzas (Katalonian rahoituslaitos) Instituto Valenciano de Finanzas (Valencian rahoituslaitos)
Kreikka	Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (Kreikan televiestintälaitos) Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (Kreikan rautatielaitos) Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (Julkinen sähkölaitos)

▼B

Ranska	Caisse d'amortissement de la dette sociale (Sosiaaliturvamaksujen lyhennyskassa) Agence française de développement (Ranskan kehitysvirasto) Réseau ferré de France (Ranskan rautatiet) Caisse nationale des autoroutes (Moottoriteiden valtionkassa) Assistance publique hôpitaux de Paris (Pariisin sairaaloiden julkinen tuki) Charbonnages de France (Ranskan kivihiilikaivokset) Entreprise minière et chimique (Kaivostoiminnan ja kemian alan yritys)
Italia	Regions (alueet) Provinces (läänit) Municipalities (kunnat) Cassa Depositi e Prestiti (Talletus- ja lainakassa)

▼M1

Latvia	Pašvaldības (paikallishallinnot)
Puola	gminy (kunnat) powiaty (hallintopiirit) województwa (maakunnat) związki gmin (kuntaliitot) powiatów (hallintopiirien liitot) województw (maakuntaliitot) miasto stołeczne Warszawa (pääkaupunki Varsova) Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Maatalouden jälleenrakennus- ja nykyaikaistamisvirasto) Agencja Nieruchomości Rolnych (Maatalousomaisuuden virasto)

▼B

Portugali	Região Autónoma da Madeira (Madeiran autonominen alue) Região Autónoma dos Açores (Azorien autonominen alue) Municipalities (kunnat)

▼M3

Romania	autoritățile administrației publice locale (paikalliset julkishallinnon viranomaiset)

▼M1

Slovakia	mestá a obce (kunnat) Železnice Slovenskej republiky (Slovakian rautatieyhtiö) Štátny fond cestného hospodárstva (valtion tiehallintorahasto) Slovenské elektrárne (Slovakian voimalaitokset) Vodohospodárska výstavba (vesitalousyhtiö)

▼B

— kansainväliset yhteisöt:

European Bank for Reconstruction and Development (Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankki)

European Investment Bank (Euroopan investointipankki)

Asian Development Bank (Aasian kehityspankki)

African Development Bank (Afrikan kehityspankki)

World Bank/IBRD/IMF (Maailmanpankki/IBRD/IMF)

International Finance Corporation (Kansainvälinen rahoitusyhtiö)

Inter-American Development Bank (Latinalaisen Amerikan kehityspankki)

Council of Europe Soc. Dev. Fund (Euroopan neuvoston sosiaalisen kehityksen rahasto)

EURATOM (Euratom)

European Community (Euroopan yhteisö)

Corporación Andina de Fomento (Andien kehitysyhtiö)

Eurofima (Rautateiden liikkuvan kaluston eurooppalainen rahoitusyhtiö)

European Coal & Steel Community (Euroopan hiili- ja teräsyhteisö)

▼B

Nordic Investment Bank (Pohjoismaiden investointipankki)

Caribbean Development Bank (Karibian alueen kehityspankki)

15 artiklan säännökset eivät rajoita kansainvälisiä velvoitteita, joihin jäsenvaltiot ovat kenties sitoutuneet edellä mainittujen kansainvälisten yhteisöjen osalta.

— kolmansissa maissa sijaitsevat yhteisöt:

Seuraavat vaatimukset täyttävät yhteisöt:

1. Yhteisön katsotaan selvästi olevan julkisyhteisö kansallisten perusteiden mukaisesti.

2. Tällainen julkisyhteisö on voittoa tuottamaton yhteisö, joka maan hallituksen tosiasiallisessa valvonnassa hallinnoi ja rahoittaa erilaisia toimintoja tuottaen pääasiassa yhteisön hyväksi tarkoitettuja ei-kaupallisia tavaroita ja palveluja.

3. Tällainen julkisyhteisö laskee liikkeeseen säännöllisesti huomattavia joukkovelkakirjalainoja.

4. Asianomainen valtio kykenee takaamaan, että kyseinen julkisyhteisö ei lunasta lainaa etuaikaisesti gross-up-lausekkeen yhteydessä.

▼M4

LIITE IV

LUETTELO TILASTOTIEDOISTA, JOTKA JÄSENVALTIOIDEN ON TOIMITETTAVA KOMISSIOLLE VUOSITTAIN

1. **Taloutta koskevat tiedot**

1.1 Lähdevero:

Itävallan ja Luxemburgin on ilmoitettava (niin kauan kuin ne soveltavat III luvussa esitettyjä siirtymäsäännöksiä) lähdeveron perimisestä saatujen jaettujen verotulojen vuotuinen kokonaismäärä tosiasiallisten edunsaajien asuinpaikan perusteella jäsenvaltioittain eriteltynä.

Itävallan ja Luxemburgin on ilmoitettava (niin kauan kuin ne soveltavat III luvussa esitettyjä siirtymäsäännöksiä) 11 artiklan 5 kohdan mukaisesta lähdeveron perimisestä saatujen sellaisten verotulojen vuotuinen kokonaismäärä, jotka on jaettu muiden jäsenvaltioiden kanssa.

Tiedot lähdeverona perityistä kokonaismääristä, jotka on eritelty jäsenvaltioittain tosiasiallisten edunsaajien asuinpaikan perusteella, on toimitettava myös tasetilastotietojen kokoamisesta vastaavalle kansalliselle laitokselle.

1.2 Koronmaksujen/myyntituottojen määrä:

Jäsenvaltioiden, jotka osallistuvat tietojenvaihtoon tai jotka 13 artiklan mukaisesti ilmoittavat tiedot vapaaehtoisesti, on ilmoitettava sellaisten alueellaan suoritettujen koronmaksujen määrä, joita koskee 9 artiklassa tarkoitettu tietojenvaihto, tosiasiallisten edunsaajien asuinpaikan perusteella jäsenvaltioittain taikka jäsenvaltioista riippuvaisten tai niihin assosioituneiden alueiden mukaan eriteltynä.

Jäsenvaltioiden, jotka osallistuvat tietojenvaihtoon tai jotka 13 artiklan mukaisesti ilmoittavat tiedot vapaaehtoisesti, on ilmoitettava sellaisten alueellaan suoritettujen myyntituottojen määrä, joita koskee 9 artiklassa tarkoitettu tietojenvaihto, tosiasiallisten edunsaajien asuinpaikan perusteella jäsenvaltioittain taikka jäsenvaltioista riippuvaisten tai niihin assosioituneiden alueiden mukaan eriteltynä.

Jäsenvaltioiden, jotka osallistuvat tietojenvaihtoon tai jotka ilmoittavat tiedot vapaaehtoisen ilmoittamismekanismin mukaisesti, on ilmoitettava tietojenvaihdon piiriin kuuluvien koronmaksujen määrä 8 artiklan 2 kohdassa esitetyn luokituksen mukaisesti eriteltynä.

Tiedot koronmaksujen ja myyntituottojen kokonaismääristä, jotka on eritelty jäsenvaltioittain tosiasiallisten edunsaajien asuinpaikan perusteella, on toimitettava myös maksutasetilastojen kokoamisesta vastaavalle kansalliselle laitokselle.

1.3 Tosiasialliset edunsaajat:

Kaikkien jäsenvaltioiden on ilmoitettava sellaisten tosiasiallisten edunsaajien lukumäärä, joiden asuinpaikka on toisessa jäsenvaltiossa taikka jäsenvaltiosta riippuvaisella tai siihen assosioituneella alueella, jäsenvaltioiden ja alueiden mukaan eriteltynä.

1.4 Maksuasiamiehet:

Kaikkien jäsenvaltioiden on ilmoitettava sellaisten maksuasiamiesten lukumäärä (korkotuloja lähettäneiden jäsenvaltioiden mukaan eriteltynä), jotka ovat osallistuneet tämän direktiivin soveltamisen edellyttämään tietojenvaihtoon tai lähdeveron perimiseen.

▼M4

1.5 Koronmaksuja vastaanottaneet maksuasiamiehet:

Kaikkien jäsenvaltioiden on ilmoitettava sellaisten maksuasiamiesten lukumäärä, jotka ovat vastaanottaneet 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja koronmaksuja. Tämä koskee sekä koronmaksuja lähettäneitä jäsenvaltioita, joissa koronmaksuja on suoritettu maksuasiamiehille, joiden tosiasiallinen johto sijaitsee toisessa jäsenvaltioissa, että koronmaksuja vastaanottaneita jäsenvaltioita, joiden alueella on tällaisia yhteisöjä tai oikeudellisia järjestelyjä.

2. **Tekniset tiedot**

2.1 Tietueet:

Jäsenvaltioiden, jotka osallistuvat tietojenvaihtoon tai jotka 13 artiklan mukaisesti ilmoittavat tiedot vapaaehtoisesti, on ilmoitettava lähetettyjen ja vastaanotettujen tietueiden lukumäärä. Yksi tietue tarkoittaa yhdelle tosiasialliselle edunsaajalle suoritettua yhtä maksua.

2.2 Käsitellyt/korjatut tietueet:

Sellaisten syntaktisesti virheellisten tietueiden lukumäärä ja prosenttiosuus, jotka on voitu käsitellä.

Sellaisten syntaktisesti virheellisten tietueiden lukumäärä ja prosenttiosuus, joita ei ole voitu käsitellä.

Käsittelemättä jääneiden tietueiden lukumäärä ja prosenttiosuus.

Pyynnön perusteella korjattujen tietueiden lukumäärä ja prosenttiosuus.

Oma-aloitteisesti korjattujen tietueiden lukumäärä ja prosenttiosuus.

Sellaisten tietueiden lukumäärä ja prosenttiosuus, joiden käsittely on onnistunut.

3. **Tiedot, joiden ilmoittaminen on vapaaehtoista:**

3.1 Jäsenvaltiot voivat ilmoittaa sellaisten yhteisöille tai oikeudellisille järjestelyille suoritettujen koronmaksujen määrän, joita koskee 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu tietojenvaihto, yhteisön tosiasiallisen johdon sijaintijäsenvaltion mukaan eriteltynä.

3.2 Jäsenvaltiot voivat ilmoittaa sellaisten yhteisöille tai oikeudellisille järjestelyille maksettujen myyntituottojen määrän, joita koskee 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu tietojenvaihto, yhteisön sijoittautumisjäsenvaltion mukaan eriteltynä.

3.3 Kotimaisten maksuasiamiesten ja ulkomaisten maksuasiamiesten osuudet niiden jäsenvaltiossa asuville verovelvollisille suorittamista koronmaksuista näiltä perittyjen verojen vuotuisesta kokonaismäärästä.